

Bedri Karaarslan

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

16.06.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adın Nisan Olsun

Bir renk cümbüşü var dağlarda
Baharın kokusu sinmiş yaylalara
Papatyadan halılar serilmiş toprağa
Ağaçlar tomurcuğa kesmiş
Güller patladı patlayacak
Bir tek sen gelmedin daha

Adı konmamış bir baharsın sen
Gelincik kadar narin ve ince
Güneş kadar sıcaksın gülünce
Kimbilir kaç bahar bekledim seni
Kaç bahar kahroldum sen gelmeyince

Ne zaman hasretin işlese içime
Gülüşün düşer düşlerime
Adın 'Nisan' olsun isterim
Bir yağmur olup yağınca yüreğime
Bir çağla çiçeğinde gülümserim

Bedri Karaarslan

Alıp Başını Gitmek

Alıp başını gidebilmeli insan
Uzaklara çok uzaklara
Ana yoldan uzak patikalarda
Dağ bayır yürümeli..

Yorulduğunda durmalı
Mesala bir dağ başında
Issız bir ormanda örneğin
Bir uyku tulumunda sabahlamalı
Soğuktan ürpermeli
Korkudan titremeli
Sonra da yıldızlı bir otelde
Jakuzili banyonun keyfini sürmeli belki de...

Durmamalı, yoluna devam etmeli
Bir gün bir tarlada
Nasırlı bir elin çizgilerini okumalı
Başka gün bir salonda
Bakımlı bir yüzün fondotenini solumalı

Durmamalı yoluna, devam etmeli.
Aylarca tıraş olmamalı mesala
Saçı sakalına karışmalı
Yüzünü unutmalı yani
Sonra da tıraş olmanın keyfini yaşamalı

Bir gün durmaya karar verirse eğer
Ölmeli ölmeli bence...

Bedri Karaarslan

Anayım Ben

Anayım ben
Vatana bir evlat verdim
Vatan en büyük ana
Feda olsun!

Anayım ben
Evladıma:" Ölmeyi bil." dedim vatan için
Şehit oldu
Helal olsun!

"Ana! " demişti mektubunda
"Yemin ettik vermeyiz vatani düşmana."
" İçin rahat olsun." demişti
Ruhu şad olsun!

Anayım ben
Vatana bir şehit verdim
Şimdi gururluyum
Vatan sağolsun! .

Bedri Karaarslan

Anne

Mevsim yaz
İçim zemheri
Yine çığlıklar yarıyor
Karanlık bir çemberi
Kimbilir kaç kişi daha
Devrildi sokağın ortasına

Silah sesleri
Havada tükenen nefesler
İssız evlerde titrek perdeler
Perdede titreyen yürekler

Korkma diyemiyor insan
Giden can
Can giden
Giden can
Bir de anlasam,anlasan,anlasak
Hangi sözle telkin olur insan.

Sonra meydan kaygıya kalır
Haberler ulaşır endişelere
Sonra içimiz daralır
Ateşler düşer yüreklere
Ve sonra adı terörist olur birinin
Birinin şehit
İkisinde de yanan
Annedir anne...

Bedri Karaarslan

Aşk

Aşk beklemektir
Öylesine
Sabırla
Yürekten

Aşk erimektirYavaş yavaş
Yanmaktır
Ve akmaktır sevgiliye

Aşk ak pak olmaktadır
Temizlenmektir sevgiyle
Yanıp küllenmek
Ve yeniden doğmaktır

Aşk tamamlanmaktadır
Ve olgunlaşmaktadır pişe pişe
Ve arınıp günahlardan
Giderek tanrılaşmaktadır....

Bedri Karaarslan

Aşk Acısı

Aşk yalancıdır aldatır
Hayallere sürükler seni
Alınca seni ayuçlarına
Kanatır yüreğini

Aşk alaycıdır eğlenir
Cilveyle nazla beslenir
Tuzak vardır bakışlarında
Oku batar insana

Aşk soylu kalplerde yaşar
Ve iflahını keser yüreğin
Esmerdir,yabanıldır tekmeleri
Okşar gibi vurur fakat
Derinde durur inlemeleri...

Bedri Karaarslan

Aşk Mahkumu

Sessiz ve karanlıktı gece
Pencerem vuruldu uyandım
Bir çığlık oldu sesim
Ellerimde kelepçe

Çapraz sorgudan geçtim
Söyledim bir bir seni
Zabıtlara gectiler
Seni çok sevdiğimi

Aşkının mahkumuyum
Cezamı çekiyorum
Tek kişilik hücremde
Tecriti yaşıyorum

Eğer bir gün çıkarsam
Bu aşkın mapusundan
Sakin gitme bir daha
Şu gönül kapısından

Bedo'dur benim adım
Hiç atmam geri adım
Madem sevmedin beni
Olmasın hiç muradın

Bedri Karaarslan

Aşk Sevdadan Özeldir

Al bu küpeleri tak kulağına sevdiğim
Kulağına küpe olsun seni sevdiğim
Gittiğin yerlerde beni sakın yanıltma
Seni seven biri var bunu sakın unutma

Gidişin Dal oldu Zal'dan önce gelen
Dal ise çoktan eğildi çok çok önceden
Ne hayaller kurmuştum ikimiz için
Yıktı bütün umutları bu erken gidişin

Vuslat olsa sonunda; adı sevgi kalırdı
Şevgimiz sürse bile yıpranıp azalırdı
İçinde sen var isen hasretin de çok özel
Sevdam aşka dönüştü; sevmekten daha güzel

Bedri Karaarslan

Aşkı Getirdin

Gülüşün çok sıcaktı
Gülüşünde ısındım
Derindi gözlerin
Gözlerinde boğuldum

Konuştum bir gün seninle
Yüreğim oynadı yerinden
Yüreğimi fark ettim

Gözlerine baktım
Çiçekler içinde gördüm kendimi
Rengi fark ettim

Şiir gibi girdin hayatıma
Anlam getirdin
Müzik gibi doldun kulağıma
Ahenk getirdin

Tanrının en büyük nimeti
"AŞK" ı getirdin

Bedri Karaarslan

Bakıyorduk Umuda

Bakıyorduk umuda,
Beraber.
Başarmışın yüreğiyle sevinçle.
Görüyorduk mutluluğu,
Birlikte.
Yaşamışın neş'esiyle ümitle
Onların yaşadığı,
Binlerin başardığı,
Olacak, olacak elbette.

Bedri Karaarslan

Başkan Adayı(anı)

Edebiyat öğrencileri olarak tiyatroyla ilgilenen bir gruptuk.Zaman zaman yaptığımız etkinliklerde ve tiyatro dersimizin uygulamalarında kullanmak üzere sokaktan malzeme topluyorduk.Kısa güldürüler yazıp bunları bir temsile dönüştürme hevesindeydik.

O günlerde Türkiye genelinde yerel seçimler olacaktı.12 Eylül darbesinin hemen sonrasıydı.Diyarbakır belediye başkan adaylarından birinin de Salim Kara adlı şahıs olduğunu öğrendiğimizde gözlerimiz parladı. Hakkında çok şey duyduğumuz biriydi Salim Kara...Gaflarıyla,komik tavırlarıyla,zayıf hafızasıyla,anlamını birbirine karıştırdığı sözcükleriyle tam bir fıkra kahramanıydı.İsmini söylediğinizde onunla ilgili komik bir hikaye bilmeyen bir tek kişiye bile rastlayamazdınız.

Askeri yönetim, güvenlik gerekçesiyle açık hava mitinglerini yasakladığı için; adaylar seçim konuşmalarını mahalle mahalle semt semt dolaşarak kahvehanelerde veya düğün salonu gibi kapalı yerlerde yapacaklardı.

Karar verdik; Salim Kara'nın programını alıp onu takip edecektik.O nerde konuşma yapacaksa biz de orda olacaktık.

Salim Kara, ilk konuşmasını Ofis Semt'inde bir kahvehanede yaptı.Salon tıka basa doluydu.Ön tarafta kendi avanesi; arkada ise duyuruya icabet eden insanlar oturuyordu.Biz en arkada küçük bir kasetçalarla konuşmayı kaydediyorduk.

Salim Kara ne zaman elini ileri doğru uzatıp ses tonunu yükselterek bir cümle kursa biraz duruyor. Böylelikle adamları işareti almış oluyor ve Salim Kara Salim Kara temposuyla alkışlamaya başlıyorlardı.

Salim Kara bir repliğinde tam olarak şöyle diyordu:

-- Sayın Diyarbakırlı Hemşerilerim! Biliyorsunuz ki, rüşvet, almış başını yürümüş. ve gene biliyorsunuz ki rüşvet, hem dini hem insani açıdan vahim bir şeydir. Ben böyyüğünüz,ağabeyiniz Salim Kara olarak diyorum ki; beni seçerseniz, Kur'an adi hak için, yemin ediyorum; belediyenin daimi ve daimi olmayan tüm personelini makam masamın önünde tek sıra halinde kuyruğa dizeceğim, Kur'an'i masaya koyacağım onlara rüşvet konusunda yemin ettireceğim.Böylece rüşveti kökünden kazıyacağım. dedikten sonra salona şöyle bir baktı.Son vuruşu yapmak için ses tonunu biraz yükseltti.Elini ileri doğru uzattı ve:

-- Sayın Diyarbakırlılar! Bilinmelidir ki, rüşvet alan da almayan da nammussuzdur!

O anın heyecanıyla biz de cümlelerin ifade ettiği anlamı düşünememiştik.

Salim Kara/ Salim Kara temposuyla kopan alkış kıyameti arasında cümlelerin anlamını kavradık.Alkışlar epeyce de sürdü...

Adam:" Herkes namussuzdur." demiş ve salondakiler çılgınca alkışlamıştı.

Demek ki, bir hakareti iyi bir şey söylüyormuş gibi iyi bir tonlamayla,yüksek ritimli bir vurguyla söylediğinizde; alkışı başlatacak birkaç adamınız da varsa kendinizi böyle çılgınca alkışlatabilirsiniz. Saygılarımla

Bedri Karaarslan

Ben Aşkı Sevdim

Gönlümde ne sen ne bir başkası
Sadece aşk titriyor yüreğimde
Sen sanal bir sevgili
Ben gerçek bir aşık
Seni ben yarattım düşlerimde

Kömürün karasını saçlarına ben sürdüm
Ormanın yeşilini gözlerine ben yakıştırdım
Dudaklarının alını kirazdan ben istedim
Ben seni değil yarattığım güzeli sevdim

Şimdi başka bir alemdeyim
Sana kavuşmak değil artık derdim
Ben seni değil gülüm
Ben sana duyduğum aşkı sevdim

Bedri Karaarslan

Bırakın Yürekler Coşsun

Bırakın yürekler coşsun.
Koşsunlar çılgınca.
Kapılıp güzelliklere, acılar çekilsin.
Geceler boyu şiirler yazılsın
Hasretler tütsün burunlarda
Şarkılar dökülsün nağmelere...

Bırakın yürekler coşsun.
Birileri yeşil sevsin, birileri mavi;
Birileri ak desin, birileri kara
Renk renk resimler çizilsin duvarlara.

Bırakın yürekler coşsun.
Gözler umudu diksin meydanlara.
Güfteler yazılsın aşka dair.
Martılar eşlik etsin kanatlarıyla,
Söylenecek şarkılara...

Bırakın yürekler coşsun.
Enerjiler tüketilsin.
Güzellikler yaratılsın.
Güzel sesler çınlasın sokaklarda.
Kulak verin onlara...

Bedri Karaarslan

Bir Aşk Masalı

Bir kuşun kanadında tüy olsam
Yüce dağın tepesinde buluşsam seninle
Yağmur bulutlarının üzerinde yaşasak
Sonra yağmur olup yağsak bir ormana
Bir meşenin yaprağında iki damla su olsak
Düşsek toprağa
Mevsim ilkbahar olsa
İki güzel papatyada hayat bulsak
Sonra iki sevgili bizi koparsa
"Seviyor sevmiyor" diye fal açsa
İkimizde de seviyor çıksa
Bu sevince tanık olsak
Sonra yapraklarımız çürüyüp toprak olsa
Kayıp kayıp nehrin sularına dökülsek
Denize ulaşırsak el ele
Engin sular da sonsuza dek kalsak sarmaş dolaş
Gelen geçen gemilere el sallasak
Gökten aşk yağmurları yağsa
Başımıza başınıza başlarına
Biz ersek muradımıza
Onlar çıksa kerevetlerine.....

Bedri Karaarslan

Bir Gün!

Bir gün yüreğim yüreğine dolacak
Her zerrende aşk olacak sevdiğim
Gl gibi yanacak, kızaracak yanağın
Aşk nağmeleri duyacak kulağın
Gözlerin bahar olacak sevdiğim

Bir gün yüreğim yüreğime dolacak
Güneş parlayacak simsiyah sağlarında
Yüzün yznle aydınlanacak sevdiğim
Her gördüğümde bir başka çarpacak yüreğin
Ağlamak mı? ağlamak sevinçten olacak sevdiğim
Gz yaşın can suyu olacak ieklerimin

Bir gün yüreğim yüreğine dolacak
Yaşama sebebin ben olacağım sevdiğim
Aşkımız anlatılacak her yerde
Sevdamız destan olacak sevdiğim
Nesilden nesile akacağız dillerde

Bir gün yüreğim yüreğine dolacak
Hüzünler almayacak kapını
Sonbahar bizden uzak olacak sevdiğim
Kış yapmış zaten sana yapacağını
Bahar gelecek yapacak en büyük kıyağını
Ve sonra yaz yaşatacak aşkın sıcaklığını

Bedri Karaarslan

Bir Merhaba

Uzaktan biri "Merhaba! "dedi
yeni bir hayatla oldu yüreğim
bir sıcak tebessüm gibiydi sözleri
sanırım elaydı gözleri

Bir gül bahçesinde düşledim kendimi
Bir Gonca'yla oturmuşuz diz dize
Sabah güneşi vuruyor gözlerimize
Ve şarkılar söylüyoruz birbirimize

Sonra aşkım aşkım aşkım diye başlıyor şarkı
sevgilim sevgilim sevgilim diye bitiyor nakaratı

Bedri Karaarslan

Bitmeli Bu Oyun

Bir keder denizinde yüzüyoruz
Umutlarımız pas tutmuş kirleniyor
Sevinçler naftalin kokulu raflarda
Rengini yitiriyor geleceğimiz

Bir şey olmalı değişmeli her şey
Ya da şarşmalı uyandırmalı bizi bir şey
Kaynağına gitmeliyiz suyun
Açmalı tomurcuklar bitmeli bu oyun...

Bedri Karaarslan

Biz Öldük

Milliyetine baktık çocukların
Veya nerede öldüğüne
Aycan'a ağladık
Berfin'e ağlamadık
İnsanlık zayıfladı
Şaf ve masum çocuklar öldü içimizde
İnsanlık öldü
Biz öldük
Anlayamadık....

Bedri Karaarslan

Çelişkiler Şehri(diyarbakır)

(Anı)

Çelişkiler şehri Diyarbakır'dayım.Köklü bir tarih şehri ve kültür kaynağı olan bu şehirde insanı kente bağlayan binlerce sebep var.Seksenli yıllardayız. O yıllarda kent nüfusu 300-350 bin civarında.O zamanlar bile nüfusunun kabına sığmadığını düşündüğümüz bu şehirde şimdilerde birbuçuk milyon insan sıkışmış durumda.

Sur içi ve sur dışı olarak şehri ayrı ayrı ele aldığınızda aynı şehirde iki zaman boyutunda yaşadığınızı hissedersiniz.

Cami Sefa Mahallesi,Namık Kemal, İskender Paşa Mahalleleri,Hançepek ve Hanzade mahalleleri dar sokakların üst üste bindiği bir labirent gibidir.Evler adeta bir harabe yığınidir.Havş denilen avlulu evlerde göz göz odalarda ortak bir tuvalet ve banyoyu kullanan birden fazla aile yaşar.Aynı avluda birden fazla ailenin uyum içinde yaşayabilmesi taktire şayandır. bu yıllardır süregelen acıyı paylaşma kültürünün bir eseridir.Bu şehrin ortalama insanları asla kavgacı değildir.

Sur içinde sokaklar daracıktır.Tek bir arabanın ancak geçebileceği bu dar irimlere (sokaklara) yabancı birinin girip yardım almadan çıkabilmesi mümkün değildir.

Bu mahallelerde yaşayan insanlar yoksuldur:Kıt kanaat geçinen,şehrin altyapı işlerinde çalışan,seyyar satıcılık, tablacılık yapan çoğu köyden kente göç etmiş insanlar, buralarda oturur.

Yaşar Kemal'in 'Bu Diyar Baştan Başa' Kitabında:"Bu avlulu eski evlerden hangisinin tokmağını vurursanız,kara kaşlı kara gözlü esmer güzeli bir genç kızın kapıyı açma ihtimali hayli yüksektir.Ve sizi sıcak bir karşılamayla içeri davet ederken, anne veya babasına seslenerek: 'Misafir geldi! ' diye bağırır." tespitini siz de aynen gözlemlersiniz.

Kaba konuşan,keskin bakan, sert görünüşlü bu insanlar,pırlanta gibi bir yüreğe sahiptirler.Aralarında imrenilecek kadar dayanışma örnekleri içeren komşuluk ilişkileri yaşanır.Şehrin modernleşen kesimindeki kültürel yozlaşmaya inat 24 ayar Diyarbakırlılığı aynen devam ettirirler.

Bu labirentte bir çok çıkmaz sokak bulunur.Cami Sefa Mahallesi başlangıç noktası alırsanız.Doğuya ve kuzeye çıkan bütün açık sokaklar, sizi modern caddelere çıkarırken; güneydoğu ve güney yönüne devam ederseniz, Orta Çağ andıran çarşılara çıkarsınız.Giyim satılan eski çarşılar,baharatçılar, bit pazarı, bakırcılar,eski eşya pazarları antikacılar, tütüncüler tekmi buradadır.

Buraları dolaşırken her açıdan egzotik bir dünyanın içinde bulursunuz kendinizi. Giyinişler, davranışlar çok farklıdır.Köylü kadınlar, şalvarlı erkekler,sekiz köşeli şapkalar,cepken yelekler, güneşten kavrulmuş suratlar buradadır. Ana caddenin ortasından katırlarıyla şehirdeki pazar yerlerine veya peynircilere peynir ya da başka ürünler taşıyan köylü kadınlara da burada rastlarsınız.Burası 'Melikahmet' semtidir.

Dağkapı mevkiinden, Melikahmet'e kuzey-güney istikametinde uzanan cadde,şehrin modern güzergahlarından biridir.İstanbul'daki İstiklal Caddesi kadar kalabalık olur çoğu zaman. Bu caddede önemli markaların açtığı mağazalar ve süslü vitrinleri göz kamaştırır.

İşte! Bu caddenin Melikahmet caddesiyle kesiştiği Balıkçılarbaşı kavşağı. İki farklı kültürün; eskiyle yeninin, modernlikle ilkeliliğin ve birbirinden farklı iki yaşamın

buluştuğu noktadır. fistanlı köylü kadınlarla makyajlı, bakımlı modern bayanlar; Yırtık blujinli gençlerle çarşafa sokulmuş genç kızlar; şortlu, kaprili erkeklerle şalvarlı delikanlılar yan yana, omuz omuza yürürler.

Bu farklılıkların buluşma noktasında sadece gözü ilgilendiren ilginçlikler değil; yaşanan birçok ilginç olaya da tanık olunur. Bir öğrenci olarak dört yılımı geçirdiğim bu şehirde ve tam bu noktada onlarca ilginç olaya tanık oldum. Onlardan birini size anlatmak ve bu şehrin farklı özelliklerini göstermek istiyorum.

Tam önümüzde yürüyordu. Yüklü bir katırın yularını sıkıca elinde tutuyor, arkada basılan kornalara aldırmadan ilerliyordu. Başındaki yazma güneşte rengini yitirmiş eski bir yazmaydı. Kırklı yaşlarda görünüyordu. Şalvarının üstüne giydiği fistan rengarenk çiçekleri olan pazen bir kumaştı. Siyah, son model bir bir mercedes bulduğu boşluktan kadını sollayarak biraz ilerisinde sağa yanaşıp park etti. Mercedesin arka camı otomatik olarak açılırken alışık olmadığımız güzel bir parfüm kokusu etrafa yayıldı. Sarışın, oldukça bakımlı bir bayan camdan kafasını hafif çıkararak:

- Pardon hamfendi bir şey sorabilir miyim?

Kadın birden durdu. Arabadaki bayanı şöyle bir süzdü. sonra ona doğru bir iki adım atarken elindeki yuları sağlamlaştırdı.

- Baan mı deyisen?

- Evet evet! ..

- E söyle o zaman, ne diyacahsan?

- Siverek garajını arıyoruz, nasıl gidebiliriz acaba?

Kadın ellerini ileri uzatarak:

- Aha burdan dümdüz gidecahsan, ilerde tablacılar var. sebze mebzze satılar ha!

Onların arkasındaki sokaktadır. dedi ve yoluna devam etti.

kadın tam teşekkür edecekken sözcükleri yarım kaldı. öylece baktı köylü kadının arkasından.

İşte bu denli zıtlıkların farklı insanların çelişkilerin bir arada olduğu böylesine ilginç karşılaşmaların yaşandığı bu şehirde şair ve yazarların bol olması tesadüf mü sizce...

Cahit sıtkı Tarancı'ların, Ziya Gökalp'lerin, Süleyman Nazif'lerin, Celal Güzelses'lerin, Halit Fahri Ozansoy'ların, Mahmut Uzun'ların ve Yılmaz Odabaşı'nın güzel şehri Diyarbakır'a kucak dolusu selamlar yolluyorum.

Bedri Karaarslan

Çıldırılmışım

Susamışım
Su başında durmuşum
Suya bakmışım
Sen bakınca gözlerime
Suyu muyu unutmuşum

Şuyu alıp götürmüşler
İçip içip bitirmişler
Ben seni hayal ederken
Boş testiği getirmişler

Dudakları çatlatmışım
Susuzluktan patlamışım
Meğer bana su lazımken
Hayallere saplanmışım

Gözümü açınca yatak
Bir kaç doktor, bir kaç çatlak
Senin yüzünden a kaltak!
Çıldırılmışım, oynatmışım

Bedri Karaarslan

Çocukluğum

Atlı karıncalara hiç binmedim.
Hiç luna parka gitmedim,
Öyle elimden tutup gezmeye götüren
Ya da benimle vakit geçiren
Olmadı çocukluğumda...

Kayıp bir çocukluğum var benim
Aslında çocuk gibi hiç yaşamadım
Ne zaman işlerine karışsam büyüklerin
'sus "" sen çocuksun" derdi babam.
Ne zaman çocuk gibi ağlasam
"Koca adam oldun; zırlama." derdi anam

Babam buz gibi, duvar gibiydi
Sertti,terbiyesi dayaktı,bizi ezerdi
Büyüklerin yanında istese de alamazdı kucağına
Kendince bizi uzaktan severdi

Anne candı, sığınacak limandı
Korksa da bizi koruyandı
Başımızı okşardı zaman zaman
Ne istesek yapardı her zaman
Lakin o da bize sarılmazdı.

Bizim ailede yoktu sarılmak
'Yavrum' diye kucaklamak yoktu
Bu yüzden istesem bile
Kimseye sarılmayı beceremem ben
İşte bu yüzden
Ne zaman yavrusuna şefkatle sarılan
Bir baba görsem
İçim yanar, gözüm dolar, ağlarım

Kara deliklerim vardır
Bilinçaltı yalnızlıklarım
Bir de yaşanmamışlıklarım
Ve kabaran öfkelerim vardır benim

İşte bu yüzden
Sertim zaman zaman
Babam gibi...
İşte bu yüzden
Dokunsalar ağlarım
Anam gibi...

Bedri Karaarslan

De Lero

Bir ana hüznüdür gurbete gidişin
Her gidişin hasreti,kahrıdır annelerin
Bir cehennem azabıdır beklenişin
Beklerken bir ananın diline düşersin:
De lero lero.
De lero.
Delale lero.

Hüzün de dert de analar için
Keder de analara yaratıldı zar
Bir tek şey kalır ellerinde
o da intizar.
Yandıkça yüreği bir ananın
İnlersin dilinde
De lero lero.
De lero.
Delale lero.

Kaç yıl oldu gidişin hala gelmedin.
Telefon yok ,bir haber de vermedin
Hasret yanığı bir mektup da yok gayri
Her yanık türküde ateşe düşer bir ana
Sen de diline düşersin
De lero lero.
De lero
Delale lero

Bedri Karaarslan

Dost Bahçesi

Bir dost bahçesi, çitleri dikenli telli
Çevresi düşmanla çevrili
Renk renk açarken gülleri
Tuzaklar içindeyim

Bir gül bahçesi
Duygu esiri gülleri
Acı işler yaprakları
Kan kokar filizleri
Bir gülün hapsindeyim

Bir aşk bahçesi, gülleri kokmaz
İşvesi bitmez
Dikeni batmaz
Bir kışkaç içindeyim

Kalır mıyım? Kalmam
Gider miyim? Bilmem
Ben duygu esiri bir gül
Dostum ise bahçe...

Bedri Karaarslan

Düştün Gözümden

Yalnızlığında olgunlaştıım
Yokluğunda çözdüm seni
Yükseklere çıkarmışım bilmeden
Düştün gözümden

Yokluğun uyandırdı beni
Sensizken yoklayınca kendimi
şimşekler çaktı beynimde
Bir ışık geçti önümden
Düştün gözümden

Dert yok artık
Keder kalmadı dünden
Varlığın dertmiş meğır
Neş'eyle doldum birden
Ne çok büyötmüşüm seni gözümde eskiden
Düştün gözümden

Bedri Karaarslan

Eksilme Pencereinden

Aklımda sen, gönlümde sen
" Gün eksilmesin pencereinden. " demiş ya şair,
Benim de her daim güneşimsin sen
Sakın gitme!
Eksilme pencereinden

Varlığım seninle tam
Ya da sen yoksan yokum
Işığınla aydınlanır yüreğim
Bakışınla başkalaşır gözlerim

Ellerin ellerimdeyken
Zaman durur
Gözlerin gözlerime değince yaşam sürer
Bir gün gidersen eğer
Ölürüm ben
Sakın ha!
Eksilme pencereinden...

Bedri Karaarslan

Evlilik Teklifi

Kaçma benden
Kovalatma kendini
Bilirsin eskiden tanırım seni
'Tavşan kaç tazı tut' oyunundan
Çocuktuk daha
Sen kaçardın ;ben kovalardım
Ekseri yakalardım seni
Hoşuna da giderdi hani!...

Bir de evcilik oynardık seninle
Şakacıktan yemek pişirirdin ya!
Oyuncak kaplarda
Ve içerdik kahvemizi
Sen anne olurdun ben baba
Ve öperdin beni sonunda...

Ne olur kaçma benden
Dur biraz
Otur karşıma
Bak büyüdük işte
oyunlar bitti artık
Gerçeğini oynarız
İstersen evciliğin

Sen yine anne olursun
Ben de baba
Ve yine öpersin beni
Ben de bir ömür terk etmem seni...

Bedri Karaarslan

Ezgi

Bir bebek ki sorma gitsin
Anlatılmaz hissedilir
Bir sevgi ki sorma gitsin
Yüreği ağzına getirir

Dünya tatlısı" Ezgi" bu
İnga inga dedikleri
İnciler kadar değerli
Dünyalar tatlısı gözleri

Bir bakışı yürek yakar
Boncuk boncuk ter atınca
Bir bakışı canlar katar
Gülücüklerle yatınca

Bir bebek ki sorma gitsin
Umut aşılar gözleri
Bir sevgi ki sorma gitsin
Neş'eye boğar bizleri

13.12.1991(kızım Ezgi'nin doğum günü yazılmıştır)

Bedri Karaarslan

Faili Meçhul

Ben öldüm
Bir dehlize gömdüler beni
Derin bir gözde bulmuşlar cesedimi
İtilmişim
"Faili meçhul" demişler zabıtlarda
Bulamamışlar katilimi
Vücudumda senden darp izleri
Ne de ustaca saklamışsın delilleri
Yıllar geçti aradan
Ve sen kimseye yakalanmadan
Kimbilir daha kimler ölecek elinden
Ya da zehirlenecek dilinden
Kimbilir kimlere saplayacaksın kirpiklerini
Beni öldürdüğün gibi deleceksin yüreklerini
Ben öldüm
Hem de boğularak
Beni sen itmişsin derinlere
Derinliğinde boğmuşsun gözlerinin.

Bedri Karaarslan

Geceler

Koyu siyah saçlarını
Yıldızlarla süslediler
Ay gülümsese de
Adına gece dediler

Dertlinin ahı
yosmanın günahıdır geceler
Kömür karası yürek yarasıdır
Ay gülümsese de
Geceler efkarlıdır

En güzel gözleri geceler kapatır
Hasreti geceler yaratır
Geceler alır seni benden
Gecelerdir seni özleten

Bazen bir sessizlik çöker, hüzne boğulur gece
Bazen çığlıklar karışır karanlıklara
An gelir aşk oturur boğazına
Nefesi kesilir gecenin
Gövdeler devrilir yakamozlara
Katran karası geceler yüreğimi deler

İşte bu yüzden sevilmez geceler
Ben de sevmem geceyi
Çünkü geceler açıktır feryatlara
Çünkü gecenin rengi yok geceler kara.

Bedri Karaarslan

Giresun'da Kadınlar(deneme)

Buraya geldiğim ilk günden beri Karadeniz'in çilekeş kadınları dikkatimi çekiyor,Göz önünde olan ve hep çalışan kadınlar...Sabahın köründe ben okula giderken ağaç diplerini çapalayan kadınlar,Kasım ve aralık ayı boyunca sırtlarında odun çeken kadınlar...Çocuk bakan, ev süpüren yemek yapan kadınlar..Bir sırıgın iki ucuna taktıkları kovalarla sokak çeşmelerinden su çeken kadınlar.yaz boyunca fındık tarlalarında fındık toplayan kadınlar. "Sonbaharda Beldenizdeki Kış Hazırlıkları." başlıklı kompozisyon çalışmasında çocukların neredeyse yarısının yazısında 'ODUNLAR KATIRLAR,KADINLAR VE ARABALARA TAŞITILIR.'ifadesinden anlaşıldığı kadarıyla çocukların gözünde bile bir yük hayvanı gibi görülen kadınlar...

Biraz da erkek cephesine bakmak lazım.Erkekler ne yapıyorlar dersiniz: Nahiye merkezine inip akşama kadar kağıt oyunları oynuyorlar. Meyhanede içki içip eve yarı sarhoş geliyorlar.yemekleri beğenmeyip ya da başka bahanelerle eşlerini dövabiliyorlar mesela... Çocuklarını da tedirgin ettikten sonra sızıp kalıyorlar. Bu rutin hep böyle sürüp gidiyor.Bütün erkekler böyle değil tabi ki.Ama çoğu erkek çoğu zaman böyle bir görüntü veriyor.

İşin ilginç tarafı kadınların da bu yaşamı kabullenmiş olması...Hem o kadar kabullenmişler ki,eşine yardım eden erkek, onlar tarafından da alay konusu oluyor.

Bu kökleşmiş gelenek yüzyıllardır erkek lehine sürüyor; daha nice yıllar da süreceğe benziyor.

Bu arada burası Giresun'un Keşap ilçesinin Karabulduk Belde'si... kasabanın ortaokulunda Türkçe öğretmeniyim.Beldenin okuyan gençleriyle kadınların bu durumunun korkunç bir haksızlık olduğu konusunda çoğu zaman görüş birliği içindeyiz.Fakat sadece bana hak vermekle yetinmiyorlar.Anne ve ninelerinin yüküne dokunmak istemiyorlar. Bunun hesabını sorduğumda da bazıları utanıyor diğerleri de soyutlanmaktan korktuklarını söylüyorlar.

Sanıyorum bu yüzden bu bölgede dikkati çeken aşklar yaşanmıyor. Görücü usulü, flörtsüz evlilikler, beşik kertmeleri çok daha yaygın.Çünkü gençler köle gibi gördüğü kadına aşık olamıyorlar.tek beğendikleri kadın tipi,erkek gibi davranan, köle olmayı reddeden kadın oluyor ama onlarla evlenmeyi göze alamıyorlar.

Hal böyleyken ülkemizdeki kadın hakları savunucularını birkaç günlüğüne Karadeniz'in bu çileli kadınlarını görmeye davet ediyorum. Belki onları yüzyılların bu çilesinden kurtarmanın bir yolu vardır...

05/03/1990

Bedri Karaarslan

Gitme

Bak işte!
Bugün her şey suskun,
Herkes sessiz.
Kuşlar ötmüyor,
Dalgalar vurmuyor kayalıklara..
Islığı yok rüzgarın,
Sen yoksun
Bir pusu sessizliği...
Hain bir hesap yapmış gibi
Patladı patlayacak hava.
Sinirim bozuk, geriliyorum
Ne olur! Gitme bir daha....

Bedri Karaarslan

Goncam

Varlığına müptelaydım
Yokluğunda divaneyim
Aşkının nariyle yanıp
Küle döndüm Kerem gibi

Nisyanın batar sineme
Ateş düşer pervaneme
sevdan ile hoşem la-kin
Bimar ettin verem gibi

Gülüm dedim,Gonca'm dedim
Yaptıkların büyük zulüm
Elim,kolum,dilim dedim
Gitme/lerin sanki ölüm...

Nisyan:unutma
Müptela: Tutkuyla bağlı olmak
Divane:Deli
Gonca:kozadan çıkmak üzere olan gül
Bimar:hasta

Bedri Karaarslan

Gökyüzü Bir Renk Ustasıdır

Gökyüzü bir renk ustasıdır
Mavisinde sonsuzluk
Beyazında temizlik vardır bulutunun
Güvercinler özgürlüğü taşır kanatlarında
Kurşun gibi karartırken yürekleri
Gözyaşı düşer bulutlarından

Bazen bir ebem kuşağıdır
Ateta bir renk karnavalı sunar insana
Gökyüzü bir renk ustasıdır
Yıldızlarla ıştır,ayla kamaşır.
Yakamozlar yaratır derin sullarda...

Gökyüzü bir renk ustasıdır
Akşamı başka kızıl,şafağı başka
Biri doğumu öteki ölümü hatırlatır bana

Gökyüzü bir renk ustasıdır
Bazen sapsarı bir güneştir
Hem tepeden tırnağa aydınlatır bizi
Hem de kızgın bir demir gibi yakar bedenimizi

Hem renkleri renkleridir hayatın
Hem de her rengi yaratan bir ustadır gökyüzü.

Bedri Karaarslan

Gönül

Gönül arıysa çiçek ister
Kanatlanınca uçmak
Hasret çekince görmek ister
Yaralanınca deva
Ayrı kalınca vuslat ister
Yalnız kalınca yaren

Gönül el ele dolaşmak ister
Göz göze bakışmak
Buluşup koklaşmak ister
Ay ışığında oynaşmak...

Yani gülüm! Gönül seni ister
Sadece seni...
Yani bir tanem!
çiçeğim de sen, kanadım da sen
Hasretim de sen, vuslatım da sen
Ah be güzelim!
Bunları bir bilsen

Bedri Karaarslan

Gözleri Şafak Rengi

Gözlerine şafak rengini almış
Selam verir dostlarına
Gözlerindeki renk sevgi
Gözleri şafak rengi

Sözlerine sevdayı almış
Selam verir dostlarına
Bal tadında sözler
Tatlanır gönüller

Ellerine umudu almış
Selam verir dostlarına
Gözler şafağa,diller bala tutsak
Dünyayı böyle avlasak.

Bedri Karaarslan

Gül/can'sın Yar!

Gül dökeriz ya yollarına!
Seni mutlu ederiz ya!
Gülü de gülden ederiz sevdiğim
Şunu bil ki...
Gül/sen'sin yar!

Ellerimiz tutuşur ya!
Ten tene dokunur ya!
Bir sıcaklık akar bize
Tenin dolar içimize sevdiğim.
Anlarız ki...
Gül/ten' sin yar!

Sen gelince bahar olur ya!
Mevsim renklere boğulur ya!
Yüreğimiz neş'e bulur sevdiğim
Deriz ki...
Gül/şen'sin yar!

Göz göze bakarız ya!
Zaman durur, ar yok olur ya!
Dokunmak ister ya! Dudağım dudağına
Hey/can olur sevdiğim
Biliriz ki...
Gül /can'sın yar

Bedri Karaarslan

Güneydoğu

Korkudan sıyrılan gecenin sabahındayım
Ölüm başucumda
Korku soluyorum her gece uykumda
Bir gün daha geçti Güneydoğu'da

Çiğlikler, feryatlar, ağlayışlar
Çatışma sesleri, patlayan bombalar
Her şeyi oyun sanan çocuklar
Ölüyor sokaklarda

Oynanan bir oyun bu figüranız hepimiz
Namlu ucunda bedenlerimiz
Balık gibi takılıyor gövdeler ağa
Gencecik fidanlar düşüyor toprağa

Elinizi çekin üzerimizden
Defolup gidin ülkemizden
Körpecik çocukları çıkarmayın dağa
Düşürmeyin tuzağa.

Bedri Karaarslan

Güzele Öğütler

Çağırma gelmesin yaklaşma değmesin elleri ellerine
Gösterme yüzünü görmesin bakmasın kem gözleri gözlerine
Duymasın kulakların kandıran sözlerini
Yakalanma lanetin birine

Bulaşandan, cüretten, ısrardan sakın
Temkinden, ölçüden, nezaketten hoşlan
Güzellik başa bela, iyi bir avsın zamparalara
Kolay yakalanırsın kurulan tuzaklara.

Güzelsen aklınla koru kendini
Aklınla göster kötüye fendini.

Bedri Karaarslan

Hayat Felsefem

Bakınız
Bakmalısınız
Bakmadan göremezsiniz

Düşününüz
Düşünmelisiniz
Düşünmeden bulamazsınız

Seviniz, sevmelisiniz
Sevgisiz yapamazsınız
Sevgi öyle bir şey ki
Yabana atamazsınız.

Sevgi bir renkse eğer
O renge dokunmadan
Kapkara bir yüreğe
Bir sevda koyamazsınız

Bedri Karaarslan

Hayatın Oskarıdır Anne

'Geceler çok soğuk sessiz ve karanlık
'Üşüdüm üşüdüm örtsene anne.'
Şarkısındaki çağrıdır anne

Şefkatle kucaklayan bağırdır
İçine girdiğimiz yürektir
Güvendir, sığınaktır anne

' Ağlarsa anam ağlar'
'Gerisi yalan ağlar'
Özdeyişindeki merhamettir.
Dudaklarda titreyen sestir,
Gözlerde biriken hasrettir anne.

Canandır candır
Yarendir yardır
Çıkılan yoldur
Çansuyudur
Hayattır anne.

Yazılmış en güzel şiirdir
Ömürsüz bir kelebektir
delidir biraz ,divanedir
Ateşin etrafında dönen
pervanedir anne

Anne,sevgi pınarıdır;
Suyunda şifa bulunan
Koca bir çınardır;
Gölgesine sığındığımız

Hasta gecelerimizde uykusuzluktur
Alnımızda ıslak bir bezdir
Ballı süttür, ihlamurdur
Geceler boyu kaynatılan

Bazen tatlı bir telaştır
Bazen kaygılı bir bekleyiştir, tasadır
Bazen de güzel bir heyecandır anne

Anne bir çocuk ağlayışında nakarattır
Çaresizlikte yakarıştır
Koşulsuz bir anlayıştır anne

Anne, evdeki huzurdur,
Neş'edir sevgidir
Gönüllerde en güzel çiçektir, anne.

Anne yokluğu, hüzündür
Yokluğu, donduran bir kıştır
Yokluğu, en çıkılmaz yokuştur
Yokluğu derin bir boşluktur anne

Anneye benzemeyen hiçbir sevgili
Yare dönüşmez
Anne beğenidir, ölçüdür
Yazılı olmayan
Gizli bir tüzüktür anne.

Anne hayatın ön-sözüdür
Acı çekerken
İnlerken söylenen ilk sözdür
Ölürken söylediğimiz son sözdür anne
Ve anne,
Tanrının bize verdiği
En büyük ödüldür
Hayatın oskarıdır anne.

Bedri Karaarslan

Hey Gidi Koca Dünya Hey!

Hey gidi koca dünya hey!
Bir ömür geldi geçti
Varamadım tadına
Yılları aldı geçti

Hey gidi koca dünya hey!
Zaman zaman güldürüp
Çoğu zaman üzerken
Zalimin biri gibi
Ruhumu aldı geçti

Hey gidi koca dünya hey!
Ağlarken güldürmeyi
Gülmeyi sürdürmeyi
Kıskancın biri gibi
Elimden aldı geçti

Hey gidi koca dünya hey!
Şimdi dizler titrerken
Gözler ferden düşerken
Yaşamının tadını
Dilime çaldı geçti

Bedri Karaarslan

Iraklı Çocuklar(açlık Oyunları)(anı)

AÇLIK OYUNLARI(Bu Ülkenin Kurtuluşu)

Bu gün moralim bozuk
Ters kalkmışım yataktan
Akşam kitap okurken uyumuşum
Savaş haberi vermiş kanallar Irak'tan
Hanım: "Savaş başladı" demiş,
Kızım korkmuş
Gözleri şişmiş ağlamaktan
Bu gün moralim bozuk
Bu gün ters kalkmışım yataktan
Günaydın diyenleri duymamışım
Her gün geçtiğim sokakta
Bugün moralim bozuk

Bugün içimde Iraklı çocuklar ağlamakta

Yukarıdaki dizeleri Amerikan askerlerinin Irak'ı işgal ettiği ilk gün yazmıştım. Tarihin bilinen en eski dönemlerinden beri bir ülke işgal edilirken hep söylendiği gibi "Bu ülkeye adalet getirmeye geldik" safsatası Irak için de söyleniyordu. Irak halkını da inandırmış görünüyorlardı. Çok geçmeden Irak halkı söylenenlerin doğru olmadığını gördü. Ama söylenen masala inanmanın faturasını kanla ödüyor. Yüzlerce masum Iraklı'nın birbirlerine kırdırılarak öldürüldüğü bu ortam Amerika istediğini alana kadar da süreceğe benziyor.

Yıllardır iç karışıklıklar çıkarma yoluyla bir ülkenin nasıl parçalanacağını bilen Amerika şii, suni, kürd, üçlemine ustaca kullanarak her gün ortalama kırk kişinin öldürüldüğü bir ortam yarattı. Irak'ta ülke bütün komşu ülkelerin rahatsız olacağı bir bölünmeye doğru giderken Amerika ekonomisini finanse eden silah tacirleri yeterince mutludur herhalde! Düşünüyorum da ülkemizde de aynı oyunlar geçmişte oynanmış ve benzerleri oynanmaya devam etmekte. Alevi-sunni, sağ-sol, Kürt-Türk ikilemeleri hala kullanılmıyor mu? Yanıbaşımızda Irak örneği tüm çıplaklığıyla dururken biz geçmişte yaşadıklarımızdan ne kadar ders aldık acaba... Bence almadık ve ders alacağı da benzemiyoruz.

Binlerce yıllık kültür mirasını birlikte paylaştığımız Anadolu toprakları tarihte hoşgörü temelinde bir arada yaşamayı becerebilmiş, çeşitli farklılıkları zenginlik olarak kabul edebilmişken birilerinin oyununa mı getirilmek isteniyor diye düşünmek gerekmiyor mu sizce?

Yakın tarihimize şöyle bir bakalım. Ülke I. Dünya Savaşı'nın olumsuz sonuçlarını yaşıyorken, Rus orduları Doğu Anadolu'da birçok ilimizi işgal etmişken, Yunan orduları İtilaf Devletlerinden aldığı cesaretle İzmir'den ülkemize girmişken, İtalyan ve Fransız askerleri Güneydoğu ve güney bölgelerimize yerleşmişken, İstanbul işgal altında iken, ulusal kurtuluş mücadelesi başlatan ve zaferle sonuçlanana kadar hayatlarını hiçe sayan insanlar, sen alevisin, sen sunnisin sen Kürtsün sen Lazsın sen Çerkezsın demeyi akıllarına getirdiler mi caba?

Ulusalçılığın milliyetçi söylemlerin pirim aldığı ve gittikçe taraftar bulduğu bu günlerde bu ülkeyi bölemeye çalışanların amaçlarına hizmet edildiğini sizler de düşünmüyor musunuz?

Bu ülkede binlerce yıldır zaten var olan farklılıkları derinleştirmek kimin işine geliyor? Bir düşünün. Bir kesim: "Ben bu ülkenin sahibiyim." diyerek diğer kesimleri yok sayabilir mi sizce? Çanakkale cephesinde Kurtuluş Savaşı'nda aynı amaç uğruna hayatını bu ülkeye feda etmiş Afyonlususu, Siirtlisi, Trabzonlususu, Vanlısı bu duruma ne derdi acaba? "Ayıp ediyorsunuz " derlerdi herhalde!

Bu ülkenin kurtuluşu: Atatürk'ün ulusal mücadele için yaratabildiği; Cumhuriyeti kurduktan sonrada sürmesini istediği dayanışmadan geçer. Bu ülkenin kurtuluşu sosyal adaleti evrensel hukuk normlarıyla sağlayan, demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla

işlediği çağdaş bir yönetim anlayışından geçer. Bu ülkenin kurtuluşu, okuyan, üreten, düşünen, sorgulayan yaratan bir gençliği iyi bir eğitim sistemiyle bu ülkenin geleceğine kazandırmaktan geçer. Aksi takdirde ufku dar görüşlerin gençliğimizi oyuna getirdiği, Eline silah tutuşturulan gençlerin fazla da düşünmeden hedef gösterilen insanları vurduğu, üstelik bunu vatana hizmet saydığı ve her geçen gün acı, kin ve öfkelerle kaosa sürüklenen bir ülke olmaktan kendimizi kurtaramayız. Yoksa birilerinin bize adalet getirmek istemesi kaçınılmaz olur.

O zaman herhalde akli başında olan herkesin özellikle biz eğitimcilerin gençlerimize verebileceği doğru mesajlar olmalı. Çevremizde palazlanan hastalıklı fikirlerin tuzağına düşmemeleri bizim elimizde. Onlarda yaratacağımız demokratik kültürle yoğrulmuş yüksek bilinç bu ülkenin kurtuluşu olacaktır.

Edebiyat Öğretmeni

Bedri Karaarslan

İçimdeki Bülbül

Bülbül gle vefa demiş
Gl bülbüle cefa demiş
Vuslatımız rafa demiş
Çile bülbülüm çile

Nar-ı aşkı sefa ile
Çilesini vefa ile
Aşk odunu kfe ile
Taşı bülbülüm taşı

Bir mezara döndü sin/em
Acep kim ki bende len
Hem öldürüp hem sevinen
le bülbülüm le

Bedo senin halin nice
Gündüzün hep oldu gece
'Çzlsn' de bu bilmece
Dile bülbülüm dile

Bedri Karaarslan

İçimdeki Tezat

Gece karanlık
Işıklar sönük
Ve ben küskünüm ışığa
Gökteki mahla

Yapraklar sararmış
sonbaharda hüznün var
Ve ben küskünüm yeşile
İçimdeki baharla

Havalar soğuk
Benizler soluk
Ve ben küskünüm sığağa
Tenimdeki yazla

Gönüller kırılmış
Buruk bir sevda
Ve ben küskünüm sevgiye
Gönlümdeki aşkla

Bedri Karaarlan

İkinci Şans

Sen değil misin?
Hatırladığım her an
Kara bir leke gibi alnımda duran.
Sen değil misin?
Daldığım her an
Beni bir hain gibi sırtımdan vuran
Sen!
Tanıdığım en sinsi yılan
Kara zehirini içime akıtan
Sen!
İnsanlığın en dibi
Çektiğim acıların sahibi
Sen!
Munis sandığım çıyan
Şimdi de karşımda
Bir şans diye yalvaran

Bedri Karaarslan

İlk Görev Yerim Giresun(anı)

İşte, nihayet ilk görev yerim olan Giresun, Keşap, Karabulduk nahiyesindeyim. Nahiye merkezine geldiğim ilk gün: "Burda çalışmam ben." deyip istifa edip gitmeyi düşünmüştüm içimden. Bir vadiye dere yatağı boyunca uzanan kasaba merkezinde, gözüm Karabulduk Ortaokulu'nu aradı ilk önce. Okula benzer bir yapı göremeyince, merakla sormuştum ilk karşılaştığım orta yaşlı beye. "Şu tepeyi biraz çıkacaksın; epeyce gidup sağa döneceksün; tekrar tirmanacaksın..." gibi uzun bir tarifin son bölümlerini dinleyemedim bile.. Adamın lafını kesip: "Ben kasabanıza öğretmen olarak atandım, kiminle görüşebilirim?" diye sordum. Adam hoş geldiniz bile demeden yanımdan uzaklaştı. Arkasından bakakaldım öylece. neden böyle hiçbir şey söylemeden gittiğine bir anlam vermeye çalışırken yanında kravatlı bir bey ile geri geldi. Adam: "Ben Niyazi Şahin, hoş geldiniz hocam. Nasıl yardımcı olabilirim?" deyince, biraz rahatlardım. Bir an önce okuluma gitmek; okul müdürüyle konuşmak istiyordum dedim. Niyazi Bey, yanındaki adama: "Bana Mustafa'yı bul; ipini de yanına alıp buraya gelsin! Çabuk ol!" deyince Mustafa denen kişinin eşyalarımı taşıyacak kişi olduğu anlaşıldı.

Mustafa'nın sonraları bu kasabanın tek yük taşıyan erkeği olduğunu, sırtında odun, çalı, ot benzeri şeyler taşıyan kadınları gördükçe anlayacaktım.

Mustafa, sırtında yataklarım iki elinde iki valizimle bense elimi kolumu sallayarak, görünmeyen muhtemel bir okula doğru yola koyulduk. 40-45 dakikalık bir tirmanış sonunda kan ter içinde soluk soluğa kalan ben olmuştum. Mustafa ise tirmanış boyunca bana kasabayı anlatan kişi olmuştu. Hiçbir yorgunluk belirtisi göstermeden...

öğrencilerden biri okul müdürüne haber vermiş olacak ki, biz okul girişine yaklaşırken kapıda belirdi. "Hoş geldiniz! Bedri Bey, sizi bekliyorduk." diyerek elimi sıktı. 40'lı yaşlarda güven veren birine benziyordu.

Biraz sonra müdür beyin odasındaydık. Ona burada çalışmayı düşünmediğimi, göreve başlamadan geri dönmeyi düşündüğümü söyledim. Gülümsedi. "buraya gelen her öğretmenin ilk düşündüğü şeyi söyledin der gibiydi. "Dur bakalım Bedri Bey, geri dönmek de neymiş öyle... Sana ev bile ayarladım. Birkaç ay çalışalım bakalım beğenmezsen basar istifayı gidersin. Boş ver şimdi bunları; karnınız aç mı siz onu soyleyin." dedi. Bu sözler istifa fikrimi değiştirmede ama oldukça rahatlatıcıydı.

Bu gün Karabulduk'ta üçüncü ayımı doldurdum. Artık istifa etmeyi düşünmüyorum. Hatta burayı sevmeye başladım. Neden mi? Her şey çok güzel, öğrencilerim çok hoş onları çok seviyorum. komşularım, kasaba halkı ve herkes çok sıcak. Doğanın güzelliğini Karabulduk'un yeşilliğini yeni yeni fark etmeye başladım. Burası ne güzelmiş meğer!

Bedri Karaarslan

İnsan Hem Deli Hem Dilenci Olursa.

Yaşadığınız her yerde hem delilere hem de dilencilere rastlarsınız.Diyarbakır'ın da bu açıdan hayli zengin bir kent olduğunu söyleyebilirim.Burada deli dilencilerin de sayısı bir hayli fazla. Şöyle bir düşününce :Titrek Mame,Deli Hamit,Öğretmen Ali,Kuşkana Şeyho,Deli Sadık ilk aklıma gelen deliler ve aynı zamanda dilenci olanlar. İnsan hem deli hem de dilenci olursa çok ilginç davranışlar sergileyebiliyor... Bu bağlamda size bir Deli Sadık hikayesi anlatmak istiyorum.

Bu deliye sur dibindeki parklarda,çay ocaklarında her daim rastlardık.Hafif tırlaktı ve bütün gün dilenirdi.Oldukça bulaşkandı. Delilik tarafı da buydu zaten.Fazla tehlikeli değildi ancak istediği parayı almadan sizin peşinizden ayrılmazdı.Adeta bir kene gibi yapışır gün boyu bütün faaliyetlerinize engel olurdu.

Deli Sadık gözüne kestirdiği bir masaya yanaşır,kişilerin Giyim-kuşamına göre istediği bir miktar belirlerdi: "Sen fakirsen verme..Senin kazağın fena değil,sen beş kuruş ver...Senin façan düzgüün! Sen yirmibeşkuruş verecahsan..." gibi sözler söyler ve dediği miktarı da çoğu zaman alırdı.Çünkü herkes onun parayı almadan gitmeyeceğini bilirdi.Nereye giderseniz gidin bu delinin peşinizde dolaştığını düşünsenize...Ölesiye dayak yediği bir adamın peşini bırakmadığını ve sonunda istediği parayı tahsil ettiğini hep anlatırlar. Üzerinde bozukluk olmadığı için kendilerinden istenilen parayı başkalarından alıp ona veren insanlar biliriz..Bir söylenti de Deli Sadık'ın toladığı bütün paraları Şarapçı, alkolik oğluna verdiği; oğlunun da arkadaşlarıyla birlikte Pavyon meyhane dolaştığı yönündeydi.

Hal böyle olunca,yani Deli Sadık istediği paraları herkesten almaya muktedir olabilince hayli para topluyor; bazen bu paraları ceplerine sığdıramadığı da oluyordu.

İşte böyle günlerden birinde kahveciye seslenmiş Deli Sadık:"Hele şu masanın üzerine bi sandalye koy; konuşma yapacağam...." Sadık'ın bu isteğinden kurtulamayacağını çok iyi bilen kahveci.Şamatayla karışık hemen bir sandalyeyi masanın üzerine al el acele koyarak duyuru yapmış: ""Arkadaşlar! Deli Sadık bu gün çok para topladığı için bi sevinç konuşması yapacak dinleyin! " demiş..

Deli sadık, masanın üstündeki sandalyeye çıkıp gırtlığını hafifçe şişirerek adeta millet vekili adayı gibi:"Sayın Diyarbakırlı hemşerilerim! Bu gün bana çok para verdiniz, ceplerim doldu taşı; beni ihya ettiniz.Bu sevincimi sizinle paylaşmam için karşınızdayam. Hepinizin anasını avradını s....." diyerek konuşmasını tamamlamış.

İnsan hem deli hem dilenci olursa sevinç konuşması da böyle oluyor demek ki... yüzünüz hep gülümsesin saygılar

Bedri Karaarslan

Karalıyorum

Karalıyorum
İçimdekileri öylesine
Anlamsız çizgilerle
İçimden bir ağaç çizmek geliyor önce
Çiziyor, beğenmiyor, karalıyorum
Sonra küçük bir kız oturuyor karşıma
Üç-beş yaşlarında mı ne
Çömelmış yere öylesine
"Tanrım! ! Bu ne güzellik." diyorum
Ve onu çizmeyi düşünüyorum
çiziyorum da
Olmuyor
Tekrar çiziyorum
olmuyor
Karalıyorum.
Herkes öyle yapmıyor mu zaten...
Ulaşamadıkları güzellikleri karalıyorlar
Daha da olmuyor güzeli yaralıyorlar.

Bedri Karaarlan

Konuşma Engelli Konuşmacı(anı)

Yıl 1981 Dicle Üniversitesi Öğretmen Yüksek okulu Birinci sınıftayım.Sınıfımızda konuşmayan,derdini jest ve mimiklerle anlatan bir arkadaşımız var.Adı Sirac.Yüzü çok sevimli... Küçük bir yüz, kocaman iki kara kara göz ve buruşuk bir surat.Cin gibi bakan iri gözleriyle oldukça da sempatik biri...Herkes sevdi Sirac'ı...

O yıllarda okullarda engelli öğrenci kontejanıyla okuyanlar var.Bizler de Sirac'ı konuşma engelli biri olarak düşünmüş; Sorgulamadan onu öyle kabul etmiştik. Van'ın Gevaş ilçesinden olan Sıraç, Almanya'da doğmuş,orada büyümüştü.Özelliklerinden dolayı bu arkadaşımıza ekstra hassas davranır,onu gittiğimiz her yere götürürdük.Sirac,sempatik tavırlarıyla kısa bir sürede herkesin çok sevdiği,birlikte vakit geçirmekten hoşlandığı biri haline geldi.Edebiyat bölümünün adeta maskotu oldu diyebilirim.

Sanırım dönem sonlarına yakın bir gün, Salih Aykal Hoca'mızın girdiği Halk Edebiyatı dersinde her zaman yaptığımız gibi tartışmalı bir söyleşi etkinliği gerçekleştiriyorduk. Derste:Halk şairlerinin halk kültürüne katkıları nelerdir? Şairler bilinçli aktivistler olabilmişler midir? Aşıklık geleneğinin bu gün sürememesinin nedenleri nelerdir? soruları irdeleniyordu.

Öğretmenimiz konuşmak isteyene söz veriyor; tartışma keyifli bir şekilde sürüyordu. Fakat öyle bir şey oldu ki! ...Sınıf adeta şoka girdi. Salih Hoca'mız Sirac'ın elini havada görünce, önce şaşırmış,sonra da: "Arkadaşlar! Durun,durun bir dakika...Sirac arkadaşımız söz istiyor." deyivermişti.

Bütün başlar pencere tarafının ortalarında oturan Sirac'a döndü.Herkes nefesini tutmuş ona bakıyordu. Jest ve mimiklerle bir çeşit pandomim yaparak düşüncelerini ifade etmesini beklerken, Sirac, önce bir yutkundü sonra boğazını temizlemek için öğürtüye benzer bir takım sesler çıkardıktan sonra konuşmaya başladı. ilk cümlesi en ön sırada oturan arkadaşı parmağıyla işaret ederek: "Bu arkadaşın dediğine katılmıyorum." oldu. Sonra, o ana kadar konuşan herkesi tek tek gösterip iki-üç dakika boyunca "Ahmet'e katılıyorum,Yaşar'a katılmıyorum.Gülten'e katılıyorum semra'ya katılmıyorum."şeklinde devam etti. Sonra da yerine oturdu. Bu kez Sirac konuşmuş, hepimiz konuşma engelli olmuştuk.

Yıllar sonra, edebiyat öğretmeni olarak girdiğim her yeni sınıfta bu anımı anlattım.Edebiyat derslerinde öğrencinin katılımının önemli olduğunu vurguladım. Ve Sirac gibi iki kelimeyle de olsa herkesin derse katılmasını özellikle istedim.

Böylelikle her defasında Sirac'ı da anmış oldum.

Kulakları çınlasın

Bedri Karaarslan

Körfez Savaşı

Bu gün moralim bozuk
Bu gün Ters kalkmışım yataktan
Akşam kitap okurken uyumuşum
Savaş haberi vermiş kanallar Irak'tan
Hanım: "Savaş başladı" demiş,
Kızım korkmuş
Gözleri şişmiş ağlamaktan
Bu gün moralim bozuk
Bu gün ters kalkmışım yataktan
Günaydın diyenleri duymamışım
Her gün geçtiğim sokakta
Bugün moralim bozuk
Bugün içimde Iraklı çocuklar ağlamakta

Bedri Karaarslan

Kötüye Gidiyoruz(makale)

DİNLEME,ANLAĞA,SÖZ ALIP,KONUŞMA,KONUSUNDA ÇOK GERİLEYEN BİR TOPLUM HALİNE GELDİĞİMİZİ BİR ÖĞRETMEN OLARAK ÜZÜNTÜYLE TEŞHİS EDİYORUM.

BUNUN ÇEŞİTLİ NEDENLERİ VAR TABİ..EN ÖNEMLİ NEDENLERİNDEN BİRİ ADAB-I MUAŞERET,GÖRGÜ VE SAYGI AÇISINDAN HER GEÇEN GÜN KAN KAYBEDEN BİR TOPLUM HALİNE GELMEMİZ

NEDEN BÖYLE OLUYOR, NİYE BU KONULARDA GERİLİYORUZ.BUNUN DA BİR DEĞİL BİRÇOK NEDENİ VAR.

BİR KERE KİTLESEL DENETİM MEKANİZMALARINI YİTİRDİK. ÖRNEĞİN ESKİDEN OLDUĞU GİBİ BÜYÜKLER ,YETİŞMEKTE OLAN KUŞAKLARI YAPTIKLARI YALNIŞLAR KONUSUNDA ARTIK SORGULAYAMIYORLAR.BUNA HER BİRİ KENDİSİNİ UZMAN ZANNEDEN EBEVEYNLER İZİN VERMİYOR.

GENÇLER,BİRBİRLERİNİ DİNLEYEN,BİRBİRLERİNİNSÖZÜNÜ KESMEDEN KONUŞAN,SAYGI AÇISINDAN GÜZEL ÖRNEKLER SERGİLEYEN AİLE ORTAMLARINDAN ÇOK UZAKLAR.

BİR ÇOK GENÇ KOMŞUSUNA SELAM VERMEYEN ANNE BABAYA SAHİPKEN,BİZ ONLADAN ÖĞRETMENLERİNE SELAM VERMELERİNİ BEKLİYORUZ. BİRBİRLERİNİ DİNLEYEN ANNE BABALARA SAHİP OLMAYAN GENÇLERDEN SINIF ORTAMLARINDA KONUŞANI DİNLEME DAVRANIŞI BEKLİYORUZ. KİTAP OKUMA ALIŞKANLIĞI EDİNEMEMİŞ GENÇLERDEN DÜZGÜN CÜMLELER KURMALARINI BEKLİYORUZ. OTUZU GEÇMEYEN SÖZCÜKLE GÜNÜ GEÇİREN EKSİLTİLİ CÜMLELER KURARAK BİR SOHBET HAVASI YARATAMAYAN BU KUŞAKTAN OKUDUKLARINI YA DA DİNLEDİKLERİNİ ANLAMALARINI VEYA YORUM YAPMALARINI BEKLİYORUZ.

BUNLARI BEKLEMİYELİM TAMAM. PEKİ SEYREDİP KAYITSIZ MI KALALIM.TABİ Kİ HAYIR! BUNUN İÇİN ÖNCELİKLE BU ÜLKEYİ YÖNETENLERİN DEVREYE GİRMESİ LAZIM. YETKİLERİNİ KULLANARAK DERHAL GENÇLERİMİZİ LİSELERDE PROFÖSÖR YAPMAKTAN VAZ GEÇMELERİ LAZIM.MÜFREDAT YÜKÜNÜ HAFİFLETİP HER ŞEYİ VERMEK İSTEYİP DE HİÇBİR ŞEY VEREMEMEK YERİNE VEREBİLECEĞİMİZ KADAR BİLGİ VERİP ONLARIN DOĞRU EĞİTİLMELERİNİ SAĞLAYAN YENİ SİSTEMLERLE BULUŞMALARINI İSTEMELERİ LAZIM.

OKUYAN,DİNLEMİYİ BİLEN.OKUDUĞUNU DİNLEDİĞİNİ ANLAYAN,YORUMLAYAN SENTEZ YAPABİLEN HER ŞEYİ KÖRÜ KÖRÜNE KABUL ETMEYEN SORGULAYAN GENÇLERİ TOPLUMA HIZLA KAZANDIRMAMIZ ŞART BUNUN İÇİN TOPLUMUN BÜTÜN DİNAMİKLERİNİ HAREKETE GEÇİRMEK GEREKİR.BASIN- YAYIN, GÖRSEL MEDYA, SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ TOP YEKÜN HAREKET ETMELİ, ÇEŞİTLİ PROGRAMLARLA AİLELERİ EĞİTMEK; TOPLUMUN BÜTÜN KESİMLERİNİ EĞİTMEK AMAÇLANMALI, ÜNİVERSİTELER SEMİNER VE KONFERANSLARLA EĞİTİMİ DESTEKLEYİCİ KATKILAR SUNMALIDIR.YOKSA ŞİMDİ HİKAYESİNİ ANLATAÇAGIM TİRAJİ-KOMİK DURUMLARLA KARŞILAŞIRIZ.

"Edebiyat öğretmeni olarak okulun kırk-elli kadar öğrencisini gençlere yönelik birçok roman yazan bir bayan yazarımızın konferansına götürüyorum.mesafe uzak olmadığından yaya intikal ediyoruz. gençlerden biri yanıma sokuldu yol boyunca sohbet ettik.Bu genç edebiyata ilgi duyduğunu, edebiyat öğretmeni olmak istediğini söylüyordu. Konferans başladı.yazarımız:" 16 YAŞIM" Adlı kitabının içeriğinden bahsettikten sonra aşağı-yukarı 20 dakika kitabı yazma nedenini,amacını hedef

kitlesinin kimler olduğunu açıkladı.Daha sonra dinleyicilerin sorularına cevap verebileceğini söyledi. Edebiyat ğrencisi olmak isteyen gencimiz ısrarla elini havaya kaldırınca sevinmiştim.Fakat sorduğu soru beni hayal kırıklığına uğrattı.Yirmi dakika kitabı yazma nedenini anlatan yazarımıza,'kitabı yazma nedeniniz nedir? ' diye sormuştu çünkü...

Bedri Karaarslan

Kucaklaşın

Kucaklaşın
Sıkıca yürekten
Çıkın gurur kafesinizden
Şıcaklaşın
Bir gün pişmanlıksa beklenen

Yapın içinizden geçeni
Gem vurmayın yüreğinize
Kucaklaşın sarılın sımsıkı
Sıcaklaşın

En yakınınızdan başlayın mesela
Annenize sarılın yani
Ya da babanıza fark etmez
En güzel yumağını yapın sevginin
Boşa gitmez

Nasıl mı?
Düşünmeyin, acele edin sadece
Telafisi yok, onlar kaybedilince
Açın kollarınızı, sarın sevdiğinize
Gevşetmeyin sakın!
Sarın sıkıca, kalın öylece

Bu durum sizi ağlatacaktır
İki damla gözyaşı her şeyi anlatacaktır.

Bedri Karaarslan

Matematiksel Aşk

Bir sınav telaşı sarsa bedenimi
Bir soru olup titretsen beni
Uğraşıp çözersem eğer
İyice tanırım seni

Ayrıntılarda gizledin kendini
Biliyorum çözersem öğrenirim
Belki de severim seni

Zorsun, sevimsizsin, saçmasın
Ben çözünce basit
Ben çözünce sevimli
Ben çözünce anlamlı olacaksın

Çemberinde gül değil teğet var
Yarıçapın diken uzunluğunda
sinüslerin tıkanık nefessizsin
Kosinus ilacın, o da benim

Gönül kafesinden girdim içeri
Karekökün dışına çıkardım seni
Gönlünün formülü artık elimde
Açınca göreceksin sevgi var içinde

Çarpanlarına ayırdım seni
Kederi çıkardım içinden
Sevginle böldüm kendimi
Artık her parçası seviyor seni

Bedri Karaarslan

Med-Cezir

Gökyüzü ağlar durur
Rüzgar ıslığını çalarken
Çileden çıkarır yaptıkların
Mevsimler değişir öfkesinden

Med-cezir yaratır hayatımda
Masum sandığın çılgınlıklar
Bir aşkı daha öldürdü
Çevirdiğin entrikalar

Bedri Karaarslan

Merhaba

Merhaba!
Herkese merhaba
Kimildayan yaprağa
Vızıldayan sineğe
Miyavlayan kediye
Herkese her şeye merhaba
Şevgiyle
Öylesine
Yürekten
Geçirmeden teraziden elekten

Merhaba!
Bayana baya
Yeni doğan taya
Gökteki Ay'a
Ve de bütün uzaya
Herkese her şeye merhaba
Çıkarsız
Riyasız
Yürekten
Geçirmeden teraziden elekten

Merhaba!
Avareye, sarhoşa
Gökteki kuşa
yolumdaki yokuşa merhaba

Merhaba!
Yaza, bahara, kışa
Kilimdeki nakışa
Haksız yere dışlanmışa
Herkese her şeye merhaba
Yalansız
Dolansız
Yürekten
Geçirmeden teraziden elekten.

Bedri Karaarslan

Miras

Terk eyledi sevdam beni
Arkasında kor bıraktı
Yanıp yanıp gidem diye
Uzanan bir yol bıraktı

Göz kamaştırın güneşti
Rüzgar gibi gelip geçti
Bir kez daha yanam diye
Yüreğimde iz bıraktı

Yaşadıklarımız aşkı
İçimizden sevda taşı
Dertli dertli diyem diye
Kırık bir saz bıraktı

O gün bu gündür yanarım
Onu türküyle anarım
İçinde boğulam diye
Derince bir göz bıraktı

Bedri Karaarslan

Müstezat

Bir tebessümle başlar aşk
Gülersin
Sonra çarpar seni sevdan
Yanarsın
Ve yaktıkça seni hicran
Pişersin
Hasret ve keder dost olur içinde
Bilirsin
Ve canana vuslat için
Ölürsün...

Bedri Karaarslan

Nasıl Bir Gençlik?(makale)

Nasıl bir gençlik yetiştirmek istiyoruz?Bu konuda yeterince net miyiz? Toplumdaki değişik kesimlerin kriterleri veya idealleri birbirine yakın mı?Peki ülke gençleri ve dünya gençleri yeterince tahlil ediliyor mu?Anketler analizler yapılıyor mu?Tüm bunlar sağlıklı bir planlamaya dönüşüyor mu? Sorduğum hiçbir sorunun cevabı tatmin edici bir 'evet' değil bence...

Bu ülkede dindar bir gençlik yetiştirme ideali var.Vatansever bir gençlik ideali de var,sorumluluk ve vefa duygusuna sahip bir gençlik isteyen de var;Geleneklerine,örfüne,tarihine bağlı milliyetçi bir gençlik isteyen de..Sorgulayan,insanı merkeze alan,evrensel düşünen,dayatmacılığa karşı yaratıcı insan yetiştirme hayali de var.Peki bütün bu istek ve idealler ,ülke ve dünya gerçekleri esas alınarak bir süzgeçten geçirilebilmiş mi? 'Hayır' . Analizler yapıp bunun ışığında 50-100 yıllık eğitim projeleri siyaset üstü bir özen gösterilerek hazırlanabilmiş mi? 'Hayır'.

Ortaöğretim kurumlarımıza bakıyorum da hiç bir uygulama tarafsız bir harmandan oluşan ideal bir gençlik yetiştirme amacında görünmüyor.

Çocuklarımız ağır bir ders yüküyle karşı karşıya bırakıldığı için, velilerimiz karne başarılarıyla övünür hale gelmiş;liseler üniversite başarısını başarı karnesi kabul etmiş durumda.Öğretmenler bu acımasız yarışın,sınav yoğunluğunun ahlaki zaafa uğrattığı öğrencileri sınıflarda vukuatsız tutmayı neredeyse başarı sayacak hale geldiler. E! O zaman hani ideal gençlik?Bu gençlik okullarda yetişmeyecek de nerede yetişecek?...

Bence kağıt üzerinde başarı yaratmak,istatistikleri ters yüz edip başarısızlıkları saklamak ve sadece üniversiteyi kazanan robot öğrenciler yetiştirmeyi başarı saymak kendimizi avutmak olur.sonuçlar bu gün yaşadığımız gerçeklere dönüşür o zaman.Yetişen insanlar ,ne olurlarsa olsunlar;Milletvekili,bakan, yargı mensubu ,gazeteci,asker,polis...kendi muhakemeleri olmadığı için gücün kuklaları haline gelir, kul olurlar.

Bu durumda ne yapmamız lazım? Sorusunu güçlü ve samimi bir şekilde kendimize yeniden sormamız lazım.Yeniden gençlerimize dönmemiz lazım. Çocuklarımızı barışçı, evrensel düşünen,uygar ,cesur; aynı zamanda kendi değerlerine de saygılı,vatanseverler haline getirmemiz lazım. Kanundan, yasadan yönetmeliklerden önce zihniyeti değiştirmek gerek diye düşünüyorum. bu da ancak ve ancak eğitimle olabilir inancındayım.

Cenap Şahabettin 1900'lü yıllarda "Suistimale müsait olmayan kanun yoktur;kanun değişir,suistimalin şekli değişir." derken 2017' de sözünün hala bir öğüt yerine geçeceğini bilseydi kahrından ölürdü.

Bu nedenle bir an önce zihniyet değişikliğine ihtiyaç var bu ülkede o halde herkesi kucaklayan büyük eğitim projeleri yapmaya soyunmalıyız hem de hiç vakit kaybetmeden...

Bedri Karaarslan

Otobiyografim

Bir şair arkadaşım sordu bir gün
"Bazen merak ederim seni; ne okursun
Kimden beslenirsin?" diye
Soru kendime getirdi beni.
Sahi! Ben kimdim, neleri nerden almıştım,
Hayat soframda ne vardı? sorularını sordum kendime

Çocukluğum kayıptı benim
Erken büyüdüm diyebilirim.
İlkokul çağlarında 'Gırgır'la tanıştım
Daha sonra 'Fırt' dergisi girdi hayatıma
Avanak Avni'yi, Arap Kadri'yi,
Utanmaz Adamı onlarla sevdim
Sonra Kızılderilileri gerçek vatanlarında yok edip
Onları kafaderisi yüzen öcülermiş gibi tanıtan
Amerikan çizgi roman kitaplarıyla tanıştım.
Teksas'lar, Tommiks'ler, Zagor'lar...
Çizgi romanlar sandıklar dolusu birikti elimde;
Kitaba zaman ayırmayı onlarla öğrendim.

68 Kuşağı sokakları inletirken ben orta okuldaydım.
Deniz Gezmiş'ler Hüseyin Inan'lar, Mahir Çayan'lar
Gazetelerde boy boy resimler
Miting alanları, atılan sloganlar
Pek anlamasak da sempatik geldi bize.
Sevdik onları
Lise yıllarında geldik kendimize
Lisede Jack London'u tanıdım
Önce Beyaz Diş, Deniz Kurdu ve Demir Ökçe....
Ardından Maksim Gorki 'Ana'
Ekmek Kavgası dedi biri
Sıraya girdi Orhan Kemal serisi
Sonra Fransız yazar Henri Chariere'den 'Kelebek'
Balzac'tan 'Vadideki Zambağ'
John Stainbeck'ten 'Gazap Üzümleri'
Sefiller, Meyhane derken Fransız yazarlar girdi raflarıma

Kitap alacak param pek olmazdı
Bir kitap alırdım, on kitap okurdum
Değiş-tokuş yöntemini o yıllarda kullandım.
Hemen her akşam okurdum
Anacığımı 'Ders çalışıyorum' diye çok aldattım
Okuyacak kitap bulamadığımda
Komşu kapılarını çok vurdum.

Yaşar Kemal'i Reşat Nuri'den önce okudum.
Sonra 'Suçve Ceza'lar, 'Savaş ve Barış'lar
Ardından Şolohov'dan 'Don' serileri
Müthiş bir devrim tahlili olan.
Charles Dickens'ten 'İki Şehrin Hikayesi'
Sonra da Türk klasikleri
Ömer Seyfettin, Yakup Kadri, Halide edip

Samim Kocagöz,Kemal Tahir
Yakın tarihini ölkemizin,onlardan öğrendim.

Orhan Pamuklar,Elif Şafaklar, Pınar Kürler
Ve Ayşe Kulin'ler ve iskender Pala'lar
Ahmet ümit,Osman Baysu ve daha niceleri
Yakın yıllarda girdi külliyatıma.
Orhan Pamuk'un 'Yeni Hayat'ını sevmedim
Kar'la düzeldi bende imajı sonra diğer eserlerini seriledim.
Aziz Nesin çok önemli yer kaplar hayatımda
Kitaplarının tamamını okudum diyebilirim.

Şair deyince aklıma Ahmet Arif gelir önce
'Adiloş Bebe' favorimdir sonra '33 Kurşun'
"Dağlarına bahar gelmiş memleketimin/
Demir kapı kör pencere/yastığım ranzam zincirim/
Uğruna ölümlere gidip geldiğim." dizelerinin şarkısını da severim.

Sonra Nazım Hikmet'tir favorim
Salkım Söğüt,Memleketim,Davet,Karıma mektup
Ve daha birçok şiirini ezbere bilirim
Felsefe öğretmenim Metin Altıok'a hayranım
Ondan çok şey öğrendim.
Bir böceği basmasınlar diye duvarın üzerine koyduğunu bilirim.
Böyle birinin Madımak'ta yakılmasına hep öfkelenirim.

Sonra Kürt Şair Cigerhun'dur favorim
Şiirleri okunduğunda ritminin gücünden titrerim.

1979'da liseden mezun oldum; İstanbul'daydım.
1980' darbe(12 Eylül) oldu; geri döndüm.
1981'de üniversite
Üniversiteyi Diyarbakır şehrinde okudum
Şairler ve yazarlar diyarı Diyarbakır:
Cahit Sıtkı Tarancı,Süleyman Nazif
Ziya Gökalp, Halit Fahri Ozansoy
Ali Emiri, Mahmut Uzun,Yılmaz Odabaşı
Say say bitmez

Bir çelişkiler şehridir Diyarbakır
Orta çağ- modern çağ biraradadır.
Bu şehir soframda ana yemektir
Bu kendimi orda buldum demektir

Diyarbakır türküleri farklıdır
Ud vardır,keman vardır,kanun vardır melodisinde.
'Diyarbakır Etrafında Bağlar var,Fincanın Etrafı Yeşil,
Suzan Suzi,ve Celal Güzelses'in birçok türküsüne bayılırım,
Hem de söylerim.

Edebiyat okudum,edebiyat öğretmeni oldum.
Çocukluğumda TOB-DER'in camlarını kırmışlığım vardır ama

Kendimi bildim bileli solcuyum.
Çünkü kavgayı,direnci,mücadeleyi orda buldum.

Kendime göre inançlarım vardır benim
Mücadele etmeyi severim
Ve odağında insan olan her şeyi önemserim
Ütopik de olsa hayallerimden vaz geçmem
Her zaman ülkemde barış olsun isterim.

Hiçbir dönemimde asla kimseyi küçümsemedim.
Ne diline baktım insanların ne dini ne de milliyetine
Ne kültürüne bakıp ayırdım ne de mezhebine
İnsanlık ortak paydasında farklılığı kucaklayıp herkesi sevdim.

30 Yıllık öğretmenim binlerce çocuğum var benim
Onları hayata hazırlamayı derslerden çok severim

Okurum,şairim,Yazarım, yazmayı çok severim.
Şiiri imgeye boğmayı sevmem
Orhan Veli gibi anlaşılır yazmayı yeğlerim.
Henüz şöhret olmadım,yok öyle bir beklentim.
Lakin yazdıklarım okunsun isterim.

Bir gün bir yerde buluşmak dileğiyle:

"Merhaba!
Herkese merhaba
Kımıldayan yaprağa
Vızıldayan sineğe
Miyavlayan kediye
Herkese her şeye merhaba
Sevgiyle
Öylesine
Yürekten
Geçirmeden teraziden elekten

Merhaba!
Bayana baya
Yeni doğan taya
Gökteki Ay'a
Ve de bütün dünyaya
Herkese her şeye merhaba
Çıkarsız
Riyasız
Yürekten
Geçirmeden teraziden elekten

Merhaba!
Avareye, sarhoşa
Gökteki kuşa
yolumdaki yokuşa merhaba

Merhaba!
Yaza, bahara, kışa
Kilimdeki nakışa
Haksız yere dışlanmışa
Herkes'e her şeye merhaba
Yalansız
Dolansız
Yürekten
Geçirmeden teraziden elekten.

Bedri Karaarslan

Palavra

Palavra deyince Nusret gelir aklıma.bu güne kadar tanıdığım en usturuplu palavracı odur.Hani bazı insanlar ortamını bulamadıkları için yeteneklerini ucuza harcarlar ya! O öyle biriydi işte!...yüksek dozda kurgu yeteneği ile iyi bir öykücü ya da iyi bir senarist olabilirdi bence. O özellikle yaşanan olayları uyarılama,kahramanının yerine kendisini koyma,gerekli süslemeleri yapıp onu anlatmaya hazır hale getirme konusunda müthişti.

Biz Nusret'i tanıdığımızda üniversite üçüncü sınıftaydık.Bir öğrenci evinde üç arkadaşla kalıyorduk.kaldığımız ev ,üç oda bir salon kocaman bir evdi.Mezun olup giden bir arkadaşımızın yerine yeni bir öğrenci aradığımızda karşımıza çıktı.Kantinin panosuna astığımız ilanı okuyup bana gelmişti. Daha tanıştığımız ilk gün bir kaç macerasını dinledim. Aslında kendisine ait bir evi varmış da!... Babası üniversiteyi kazanır kazanmaz ona kalması için bir apartman dairesi almış da!... O sözüm ona yalnız kalmayı sevmediği için evini kiraya vermişmiş de!.. Falan filan...

Neyse Nusret'le evdeki ilk günümüzün akşamında birer konuşma esiri olduk.Dinlemeye mahkum tutuklular gibi Nusret teslim aldı bizi.O anlattı biz dinledik, o anlattı biz dinledik.Bilmem kaçını hikayenin ortalarında: "Arkadaşlar, yarın okula gidecez; yatalım artık!" deyince susturabildik onu.

Daha sonraki günler bu yoğunlukta olmasa bile hikayeler anlatmaya devam etti.Diyelim ki Ömer. "Ben yumurta yemekten bıktım ya!"diye söylendi.Vay sen misin onu diyen, Hemen yumurtanın merkeze yerleştiği bir hikaye Nusret tarafından anlatılırdı.İlk zamanlar televizyonsuz evimizde böyle düğümleri güzel atılan, merak uyandırıcı hikayeler hoşumuza bile gitmişti.Ama artık tahammül sınırlarımızı zorluyordu.

Nusret, palavradaki ilk firesini onunla eve birlikte döndüğümüz bir gün verdi.Yolda kazı olduğundan istasyon civarındaki boş bir araziden geçmek zorunda kalmıştık.Orada bizimle pek ilgili görünmese bile çöpleri karıştıran bir köpek görünce biraz ürktüm. köpeklerden çok korktuğumu,bu korkumun da çocukluğuma kadar dayandığını söyledim.

"Köpeklerden korkulur mu ya! "diye başladı anlatmaya.Nasıl, insanların psikolojik özellikleri varsa;köpeklerinki de varmış. O bu konuda uzmanmış.Kuduz köpekleri bile bir bakış ve bir kaç hareketle durdurabilirmiş, türünden akademik bir konuşma yaptıktan sonra köyde kuduran bir köpeği nasıl etkisiz hale getirdiğini anlattı.

Varmak üzereydik. Akşam vaktiydi.Evimiz çıkmaz bir sokaktaydı.Sokağa girdiğimizde akşamın loşluğuna buranın karanlığı da karışınca önümüzü göremez olduk. Nusret hikayesini bitirdikten sonra "Bir gün havlayan bir köpek denk gelirse sana onu nasıl durduracağımı gösteririm diyordu ki...köpeği fark ettik.Hırlama havlama sesleri birbirine karıştı.Zaten köpek fobisi olan ben olduğum yere çakılıp kaldım.Arkama baktığımda Nusret yoktu.Arkamızda bıraktığımız yaklaşık yetmiş metreyi kısa mesafe koşucularının bile erişemeyecekleri bir rekorla katetmişti.Köpek Allah'tan üzerime gelmedi.komşulardan biri çıkararak hayvanı sakinleştirdi.

O günden sonra Nusret sustu.Suskunluğu bir hafta kadar sürdü.Bizden önce çıkıyor; eve çok geç geliyordu.Bir gün eve döndüğümüzde Nusret'in eşyalarını toplayıp evi terk ettiğini anladık.Anlaşılan yeni dinleyiciler bulmaya ihtiyacı vardı.O akşam arkadaşlarla Nusret'in yeni dinleyicilerine sabır niyaz ettik.

Anladık ki yalanın ömrü pek uzun olmuyor.Tanrı bizi olduğu gibi görünen insanlarla karşılaştırsın. Amin!

Bedri Karaarslan

Riya Ödül Alıyor

BİR YALAKALIK YAĞMURU VAR EKRANLARDA
İŞLERİNİ O KADAR İNANMIŞ GİBİ YAPIYORLAR Kİ..
ÖDÜL GEREKŞE ALIRLARDI OSKAR
VE NİHAYET ÖDÜLLER ALIYOR RİYALAR

BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİTMEZ BİLİYORUM
ÇATLAYACAK ŞIKINTIDAN YÜREĞİ İNSANLIĞIN
ŞORACAK HESABINI BİR GÜN BİR BİR
HANİDİR BEKLİYORUZ BUNU HANİDİR..

Bedri Karaarslan

Sahte Gölüş

Sever gibi bakarak
kaç kez aldattın kimbilir?
Kim bilir kaç kez, mavisinde boğuldum gözlerinin.
Ama kahretsin,yine de aldandım;
Bile bile kapıldım büyüsüne gözlerinin.
Ne zaman baksam sana
Kapatır gözlerini gülümserdin.
Alaymış meğer, sahteymiş gülümsemelerin...

Bedri Karaarlan

Sen Gidince

Ne vardı ki sanki böyle gidecek
Daha yaşanacak ne çok şey vardı
Seninle göz göze yaşam sürecektim
Onlarca yüzlerce düşümümüz vardı

Aklımı yitirdim böyle gidince
Kara toprak seni benden alınca
Kendimi unuttum aylar boyunca
Ten denen bu sinde bir mezardayım

Sensiz yaşamak ne kadar zormuş
Dünyama kam veren sevgili yar/miş
Sensizlik bir tanem mezardan darmış
Sin/e-i kalbinde bir matemdeyim

Kararan yokluğundur geceler
Adını bu dil durmaz heceler
Umutlar tükenmiş, bitmiş çareler
Yıldızlar şahidim kederlerdeyim

Gün batımında batan hep sensin
Hicranı içimde yanan alevsin
Benim de artık zamanım gelsin
Böyle bir vuslat hevesindeyim

Bedri Karaarslan

Seni Beklemekteyiz

Eylülden kalma hüznler birikti avuçlarımda
Hasretin hayalleri sararttı bir bir
Hem bakışın hem de kokun kaldı yanımda
Bir de gülüşün kulaklarımda
Bir de anılarımız tabi ki....

İşte! Şurada yanı başımda
El ele dolaştığımız akşamlar mesela
Keyifle sohbet ettiğimiz şu masa
Altında oturduğumuz koca çınar
Hepsi hepsi burada

Şu sokak şu eski değirmen
Biraz ötesindeki balıkçı kulübesi
Şu göl şu akasyalar
Kim şahit olduysa aşkımıza
Birlikteyiz..
Aklına gelirsek eğer
Seni beklemekteyiz..

Bedri Karaarslan

Seni Düşünürüm

Seni düşünürüm
Özlemin içimde çınar
Hüzünler sararmış yapraklarımda
Hasretler binle çarpılmış
Özlerken seni düşünürüm.

Ne zaman bir ok batsa yüreğime
Gözlerin gelir aklıma
Dalgalar vururken kayalıklara
Bakışların çarpar beni
Derine çeker beni gözlerin
Dalarken seni düşünürüm

Şimdi benden çok uzaktasın
İçimde kocaman bir hasret
Ne kadar vicdansız olsan da
Bana bıraktıklarıyla ben
Yanarken seni düşünürüm

Bedri Karaarslan

Senleyim

Suyun akışındayım
Sevda gemisinde yelkensisiz
Avuçlarımda sıcaklığın
Ve yakamoz parıltılı gözlerin
Rotasız seferdeyim.

Denizin tam ortasındaayım
Gözlerim yıldızların en parlağında
Venüs diyorlar adına
Seni aramaktayım.

Yalnız değilim
Harelenen suda sen
Venüs''te sen varsın
Bense içimdeki senleyim...

Bedri Karaarslan

Sevda

Gönül sevda ile coşar
Çılgın gibi koşmak ister
Gönül Aslı Şirin değil
karanlığa ışık ister

Her sevilmiş sevda değil
Her gönül de Mecnun değil
Çölde vaha olsa bile
Şitemi Leyla'ya değil

Bence sevda gönül ister
Güvenli bir liman ister
Hicran ile kavrulmuşsa
Vuslat için bedel ister.

Bedri Karaarslan

Sevda Gönüllerde Coşku

Sevda gönüllerde coşku
Neye sevdalı bu yürek
Bir çift ela göze,bir hilal kaşa mı yoksa
Sevdalanamaz mı gönüller
Etraf karanlıkken ışığa

Sevda gönül çırpınışıdır
sevda istemektir çılgınca
Ya da sarılmaktır tutkuyla umuda
belki de ölmektir sevda hayaller uğruna...

Bedri Karaarslan

Sevda Gülü

Bir sevda gülü
Bir deli coşku yaratır
Işık dolar yüreğine
Siyahın içinde beyaz olur sevda
Sonra diken olur batar yüreğine
Yüreğin kanar ağlarsın
Sonra dağlarsın yüreğini
Dayanırsın
Acısı işledikçe içine
Umutlanırsın
Kavuşmak arzusudur bu
Bilirsin
Ve yaktıkça yüreğini
Sevinirsin.

Bedri Karaarslan

Sevda Masalı

İstiyorsan yazmayı
Bir sevda masalını
Sevgiler doldurmalı
Hayatın her anını

Yaşamadan yazılmaz
Masal gibi sevdalar
Zaten sevda olamaz
Hayalden tasarılar

Sevgi dağlar delmeli
Vuslat için ölmeli
Aşıklar ölse bile
Sevdalar ölmemeli

Öyle yazmalısın ki
Sevda ezgilerini
Herkesle söyletmeli
Sevda türkülerini

İşte böyle yürekten
Sevdalar yazılmalı
Mısralarla gönüle
İnciler dizilmeli

Bedri Karaarslan

Sevgilim

Altın kanatlıydı yüreği
Barış ve sevgi çırpardı kanatları
Aşk karıştırdı rüzgara
Umut ve sevgi taşırdı
Işıltılı gözleri
Türküler dolusu şendi
Her yürek onunla neş'elendi
Barıştı, kardeşlikti söylediği
Uzanan elleri ellerimdi
Sevgilimdi
Sevgilimdi
Sevgilim...

Bedri Karaarslan

Sıradan Biriyim

Geçmişimde madalyalar yok
Sıradan biriyim ben
Sıradan ve basit
Bu yüzden üstü çiziktir geçmişimin
Beğeniyosan kal,
Beğenmiyorsan çek git

Gün ve andır beni mutlu eden
Yaşarım mubalağa etmeden
Destan kahramanı değilim
Dedim ya! Olduğum gibiyim
Sıradan ve basit
Beğeniyorsan kal
Beğenmiyorsan çek git

Konserve kutusu değilim herkese benzeyen
sürüden bir koyun olmadım olamam.
Para bir puldur benim hayatımda
bir pul için kendimi yormam yoramam

Sadece bu gündür yaşamak istediğim
Dedim ya! Olduğum gibiyim sıradan ve basit
Beğeniyorsan kal
Beğenmiyorsan çek git...

Bedri Karaarlan

Sigara Küllü Mercimek Çorbası(anı)

İlk görev yerimdi Giresun.Çiçeği burnunda bir öğretmen bilmediği ilginç bir coğrafyada ne hissederse ben de benzer şeyler hissetmişim buralara ilk geldiğimde.İlginç olan sadece coğrafyası değildi buraların.İnsanlar ve gösterdikleri tavırlar da çok farklıydı.Sanki çok işleri varmış da geç kalmışlar gibi aceleci tavırları,sorulan sorulara kesik kesik cevaplar vermeleri, içtenlikten uzak ses tonları, alaycı bakışları,muzip muzip gülüşleri oldukça rahatsız ediciydi. Daha ilk günden buraları sevemeyeceğimi düşünmüştüm.Ama göreve başlayacak ve bu duruma katlanacaktım.Çare yoktu, geri dönmemin gerekçesini bizimkilere anlatamazdım.

İlk birkaç ay beklediğim gibi sıkıcı geçti.Çünkü yalnızdım,önyargılarım insanlarla iletişimimi yavaşlatıyordu.Fakat yavaş yavaş da olsa komşularımı,öğrencilerimi,çevreyi tanımaya başladım. Tanidikça duygularım değişti,önyargılarım kırıldı. buralardaki farklılıklar kabullendiğim şeyler olmaya başladı.

Evet, çalıştığımız çok yönleri vardı belki.Fakat çok sıcak ve dost insanlardı.Bunu geç de olsa anlamıştım.

Unutamadığım birçok anım oldu bu güzel insanlarla.Bunlardan biri çok ilginç ve çok da komikti mesela.

Komşularım bana arada bir yemek gönderirlerdi.Damak zevkimiz hiç uyuşmadığından yemeklerini hiç sevemedim.Gelen yemekleri çoğu zaman tadına bile bakmadan döker,tabaklarını yıkar, ertesi gün iade ederdim.

Hal böyleyken günlük sohbetlerimizde yemediğimi bilmedikleri bu yemeklerin ne kadar lezzetli olduğunu, bu lezzetleri başka hiçbir yerde bulamadıklarını anlattıklarını da eklemeliyim.

Örneğin 'Kara Lahana Çorbası' adeta destanlaştırdıkları bir yemektir ve ben bir kaşık bile içemezdim.Tadı

damak zevkime hiç uygun değildi, üstelik son zamanlarda çok sık gönderiliyordu.Yiyemediğim bu çorbanın bulaşıklarını yıkamaktan usanmış olacağım ki, bir gün patladım. Çorbalarını hiç sevmediğimi,gönderdiklerini bir kaşık bile içmeden döktüğümü söyleyiverdim.Şaşırılmışlardı, ne yapacaklarını bilemediler,önce şaşkınlıkla sağa sola baktılar,sonra birbirlerine baktıklarında yüzlerindeki muzip gülümsemeyi fark ettim.Bu patavatsızlığım bana kızmalarına neden olacak diye çok korkmuştum.Fakat korktuğum olmadı.Bundan cesaret alarak onları bir akşam evimde çorba içmeye davet ettim.

Bir anda yapılmış bu davet beni daha sonra strese sokmaya yetti.Çünkü yapacağım çorba onları 'Kara Lahana' saplantısından kurtaracak lezzette olmalıydı.

Maalesef davet günü gelip çattı.O gün nahiye kasabından bol miktarda kemik aldım.Kemikleri kaynatıp suyuyla çorbaya lezzet vermek istiyordum.Akşam üstü çorba yapma hazırlığına giriştim.Piknik tüpümün üzerinde kaynayan kemik suyuna mercimekleri boşalttım.Ortalığı bir et suyu kokusu kapladı.Çorbanın güzel olacağına olan inancım arttıkça keyifleniyordum.Kaynayan tencerenin hemen üst kısmında küçük bir tezgah vardı. Çorba pişerken bu tezgahın üzerinde soğan ağırlıklı bir salata yapmaya koyuldum.Ogünlerde dökmeyi ihmal ettiğim tepeleme kül ve izmarit dolu kül tablasına tosüp çorbanın içine devireceğimi nerden bilebilirdim ki...

Ama öyle oldu.Küller izmaritleriyle birlikte çorbanın üzerine yayılmıştı.Yapacak bir şey yoktu.Komşularımın gelme saati yaklaşmıştı,yeniden çorba yapamazdım ya! ...Karar verdim bu çorbayı onlara içirecektim. Kevgiri aldım, izmaritleri aceleyle çorbadan çıkardım.Salça nane karışımı bir sos hazırlayarak çorbanın üzerine döktüm.Tesadüfe bakın ki, kara lahana çorbasına alternatif çorbam, kara mercimek çorbasına döndü. Az sonra misafirler gelmeye başladı.Biraz mahcup, biraz telaşlı:'Hoş geldiniz','Nasılsınız' faslını geride bıraktıktan sonra çorba servisine geçildi.Onlar çorbalarını içerken ben endişeyle yüz mimiklerine bakıyordum.Şaşılacak şey ama yüzünü buruşturan yoktu.Aksine dil şapırdatmalar, ' O Hocam! ' nidaları durumun lehime döndüğünü

gösteriyordu

En yakın komşum Kemal: 'Hocam ben hayatımda böyle lezzetli çorba içmedim deyince diğerleri onu onayladı. Birkaç komşum da çorbanın tarifini isteyince son derece ciddi bir tavır takınarak tarifi yapmaya koyuldum.

'Arkadaşlar! Size belki ters gelecek ama bu lezzetin püf noktası izmarit ve sigara külüdür.' dedim. Şaşkın bakışları sorulara dönüşmeden devam ettim. 'Bir hafta boyunca içtiğiniz sigaraların küllerini izmaritleri ile birlikte biriktiriyorsunuz, kemik suyunda pişirdiğiniz mercimekler pişmek üzereyken kül dolu tablayı tencereye boşaltıyorsunuz. Kül ve izmaritlerin çorbanın üzerine iyice yayılmasını bekliyorsunuz. Sonra kevgirle izmaritleri çorbadan çıkarıyorsunuz

Ayrı bir yerde hazırladığınız yağ, salça ve nane karışımını çorbaya karıştırıp sıcak sıcak servis yapıyorsunuz.' diye bitirdim.

Bana kızmayın lütfen! Ne yapayım. Arşimet'in özgül ağırlığı tesadüfen bulunduğu gibi ben de dünyanın en güzel çorbasını tesadüfen bulmuş olamaz mıyım?

Çorbadaki kül gerçeğinin bir kaza sonucu oluştuğunu kasabadan ayrılacağım son gece anlattım komşularıma. Kriz derecesinde güldük. Ama eminim 'Sigara küllü çorba' onların da unutulmayan anıları arasına girdi. Bu gün bile ne zaman mercimek çorbası içsem o sıcak insanları hatırlarım.

GİRESUN/KEŞAP/KARABULDUK BELDESİ

Bedri Karaarslan

Sokak Çocukları

Anlat ey ozan!
Bana beni anlat
Sevgiye duyduğum özlemi anlat
Ve uzanamadığım elleri anlat

Bana beni anlat
Yüzümdeki yarayı
Tenimdeki karayı değil
Yüreğimdeki beyazı anlat

Kafamdaki yarıkları
İçimdeki kırıkları
Karartığım umutları anlat
Yani hayatımı anlat

Sekiz yaşında sahipsiz kaldığımı
Daha dokuz yaşında tiner kökladığımı
Her gece bir sokakta kıvrılıp yattığımı anlat
Yani sokak çocuklarını anlat.

Anlat ki önyargılarını kırsınlar
Anlat ki bize sahip çıksınlar.

Bedri Karaarslan

Sus

Sus
Gözlerin konuşsun
Aksın bakışın yüreğime
Ve Yansın yüreğim
Aşk olsun

Sus
Kolların konuşsun
Sarsın sıkıca bedenimi
Sımsıkı bir yumak
Ve sımsıcak
Bir kucak olsun

Sus
Nefesin konuşsun
Değsin sıcaklığın tenime
Kenetlensin iki beden
Ve birleşsin sevgililer
Vuslat olsun....

Bedri Karaarslan

Sus/kun

Sus-kun sevgili
Değince gözlerimiz birbirine
Dursun zaman
Bakışın bulutlansın
Yağsın yüreğime

Sus/an güzel
Ben sana susamışken böyle
Sus ki
Efsunlansın sevdam
Sus ki
An be an
Yazsın onu zaman

Sakin konuşma!
Sus ki
Çözülmesin bu esrar
Sus ki
Kalsın bu melankoli
Sus ki
Sürsün sonsuza kadar

Bedri Karaarslan

Susma!

Büyük bir sıkıntı daraltıyor yüreğimi
İçimde bir fırtına ağaçlar deviriyor
Derinden bir ses:" sakin ol." diyor
Yağmurlar yağıyor çılgınca
Taşkınlar yolları,köprüleri deviriyor.
İçimdeki ses:"Sakin,sakin ol." diyor
Telkinler işe yaramıyor
Sıkıntılar daha da sarıyor yüreğimi
Ben sustukça içim kararıyor
Ben sustukça sokaklar daralıyor
Boşluklar oluşuyor içimde
İçimdeki ses:"Kader, kader de!" diyor
"Kader." diyorum, olmuyor
İçimdeki ses canımı sıkıyor
Öfkeyle kapatıyorum içimdeki sesi
Dışarıdaki ses duyuluyor
Oldukça güçlü bir ses:
"Susma, susma" diyor
"Sustukça sıra sana gelecek." diyor

Bedri Karaarslan

Sürgüne Gönderdim Seni

Elimde senden kalan bir şey yok
Yokladım bitmişsin bende
Oysa ne çok birikmiştin
Acıyordun her zerremde

Sızlayan her yerim sendin
Sevincimde gülüşlerim
Ağladığımda gözyaşlarım
Kesilen tırnaklarım
Uzayan saçlarımdın

Sana dair ne varsa
Şimdi en uzağımda
Sürgüne gönderdim seni
Haydi! Düş yola
Sakın ha!
Dönme buralara
Gittiğin yerde imza ver her akşam
Sana en yakın karakola
Ki yaşadığını bileyim
Ve seni içimde öldüreyim.

Bedri Karaarslan

Şairim Ben

Şairim ben mısra mısra incilerim vardır benim
Hüzünler de akıtırım ırmaklarımdan sevinçler de
Al yanaklı,selvi boylu,ela gözlü güzeller geçer dizelerimden
Aşktır, özlemdir,sevdadır,ıstıraptır şiirlerimi süsleyen

Şairim ben,herkesten farklıdır algılayışlarım benim
Görmediğinizi görür duymadığınızı duyarım
İmgeye yükler duygularımı bir bir sıralarım
Seçerim sözcükleri,ahenkle bir müzik yaratırım kulaklarınızda

Şairim ben, zaman zaman isyanlarım vardır benim
Kızgınlığımı dile getirir,öfkemi kusarım
Duygusalım,kızgınlığımın sesi, yüksektir benim
En büyük kızgınlığım da sessiz kalırsam kendimedir

Şairim ben, duyarlılıklarım herkesten fazladır benim
En derindeki güzellikleri ben görürüm, herkesten önce
Gülün güzelliğini ilk fark eden de benim,
Aşkın zehrini de ben tadarım sizden önce

Şairim ben, herkesin duygusunu çığırın benim
sevgim de neş'em de özlemim de size geçer
Siz yoksanız benim şiirimde ben de yokum
Siz hissettikçe beni, ben canlanır,yeniden dirilirim.

Bedri Karaarslan

Tanrı Gibi Sevmek

Her zerremde sen varsın ya!
Gözümde bir ilahsın ya!
Varlığın her şey ;yokluğun ölüm ya!
sevgim,tanrı sevgisiyle eşitlenir

Sen gidince kederlerim dillenir
Hicranlar boğazımda düğümlenir
Sen gidince harlanır ateş-i aşkım
Yaşama ümidim söner,narım küllenir

Gittin, tamam ,anladım,bırakıp gittin de
Neden bıraktın ki kendini bende.
Her ne kadar beni hiç sevmesen de
Bende kalan senle bir aşk alevlenir

Ne güzel şey seninle olmak
nar-ı aşkın ile böyle kavrulmak
Ne güzel şey sevdanla dolmak
Hasretim kederimle demlenir

Artık bir daha gönlüne akmam
Bendeki seni asla bırakmam
Dertlerin odunu bir daha yakmam
Seni sevdiğim anlar kederlenir.

Bedri Karaarslan

Tanrı Gibi Yarattın Yeniden Beni

Ne sıkıntılar çektim
Ne özlemler büyüttüm yüreğimde
Öfke duydum zaman zaman
"Boş ver" dedim çoğu zaman

Seni buldum hoşlandım yaşamaktan
Sevgi selam verdi el salladı kapıdan
Hem seni getirdi bana
Hem de türküler söyletti mutluluktan

Sen uzaklaştırdın benden eleme
Tanrı gibi yarattın yeniden beni

Bedri Karaarslan

Umudum Öğretmenim

Bilgin bir bulut
Her an dökülmeye hazır
Ve dökülüyorsun gelince vakit
Boy boy yeşeriyoruz
Umut umut büyüyoruz

Güneş düşüncelerin
Aydınlatır bizleri o taze ışıkların
Işıkların renk verir her birimize
O renkler cahilliği getirir bize

Bir yol elindeki tebeşir
Sen nehir çiziyorsun
Biz içinde yüzüyoruz
Sen ulaştırıyorsun bizi denize

Sen bir sevgilisin
Toplum sana sen topluma sevdalı
Sen ki sevginin şiiri öğretmen

Sen verimli bir topraksın
Sana düşen tohumlardık yeşerdik
Biriken yüz; yüzken bin olduk
Sende bulduk mutluluğu
Dünüm
Bu günüm
Yarınım
Umudum öğretmenim.

Bedri Karaarslan

Üç Parça Halindeyim

Ne yaptığını bilmeyen
Üç parça halindeyim
Bakışlarım çakılı
Gönlüm firarda
Arzularım kararsız

Bir yanım kaçmak ister
Çektiği ızdıraptan
Bir yanım çok yoruldu
Seninle yaşamaktan
Ama keyif de alıyorum
Seninle uğraşmaktan

Geometri bilmem ama
Yarıçapım hançer uzunluğunda
Çile teğet geçiyor çemberime

Trigonometri bilsem
Sinüsünü hesaplardım aşkın
En bildiğim dört işlemle vurdun beni

Kederi toplayıp çarptın suratıma
Neş'eyi çıkardın hayatımdan
Üç parçaya böldün beni

Bakışlarım çakılı
Gönlüm firarda
Arzularım kararsız
Ne yaptığını bilmeyen
Üç parça halindeyim.

Bedri Karaarlan

Ülkemi de Sizi de Seviyorum

(Deneme)

2001 Yılında bir anadolu lisesinde çalışıyorum. Hepiniz lise hayatınızdan hatırlarsınız. Özellikle 2. yarı yıllarda mezuniyet telaşı başlar; son sınıf öğrencileri başka bir havaya girerler.Giydikleri gömlekler yazılarla dolar. Andaçtaki sayfalarına bir -iki cümlelik yazı yazılması için öğrenciler sevdikleri öğretmenleri sıkıştırmaya başlarlar. Söylemesi ayıp sevilen edebiyat öğretmenlerinden biri olduğum için bu anlamdaki yüzü aşkın talebi karşılayabilmek için hepsinin yüreğine dokunacak daha kapsayıcı bir yazı yazmak geldi aklıma. İşte bu yazıyı sizinle paylaşmak arzusundayım. Yazım şöyle:

" 'Türkiye'den İnsan Manzaraları, kavramı, sanırım en çok okulumuz son sınıf öğrencilerine yakışırdı. Birbirinden farklı değişik renk ve biçimde birçok psişik yapının bazen uyumu; bazen uyumsuzluğunun görsel göstergesi onlar.

Dedim Ya! Ne ararsan var bu tezgahta...

Uyumlusu uyumsuzu, zekisi, vasatı, çapsızı, dürüstü, kurnazı, sinsisi, alımlısı çalımlısı, matrağı çatlağı, pinekleyeni inekleyeni, nadanı romantiği, birikimlisi tenekesi, Doğulusu Batılsı, Kuzeylisi Güneylisi, ressamı, müzisyeni, şairi; jölalisi kolalısı; diş bileyeni, not dileneni... sevdiğim, sevmediğim, kınadığım, güldüğüm, sempatik bulduğum, imrendiğim taktir ettiğim, etmediğim herkes her şey birarada...

Değişik dönemlerde derslerine girdiğim bu öğrenciler arasında bütün bu çeşitliliğe rağmen bir atışma-çatışma yaşanmadığını aksine çoğu zaman güzel bir uyum sergilediklerini memnuniyetle gördüm. gösterdikleri bu uyum açısından da ülkemiz insanlarına benziyorlar.

Düşünüyorum da her şeye rağmen ülkemi sevdiğime göre okulumuz son sınıf öğrencilerini de çok seviyorum galiba!

Bedri Karaarslan

Ütopyam

Aşk dönencesinde
Akrep burcundayım
Akrebin biri soktu beni
Zehri dolaşıyor yüreğimde

Sinemde günbatımı kızılığı
Kederler içindeyim
Kan kırmızısı gözlerim
Gömülüyor karanlığa bedenim.

Reenkarnasyon diliyorum tanrıdan,
Doğmak için yeniden.
Bir başka boyutta belki
kaçarım kaderimden

Yirmili yaşlarda seni bulurum belki
Gözlerine aşkla dolarım
Sevdanla doldurup bedenimi
Sonsuza açılırım.

Rotasız çıkarız bir sefere
Sen ela gözlerinle yakarken beni
Ben aşkla tutarım ellerini
Dalarız maviliklere

Bedri Karaarslan

Yakarış

Nev-i can
Ruhumda bir hicran
Ve bir yara gibi
Durmadan kanayan
Can can ,hey! Can

Yarım, sevdalım
Gülüm, sümbülüm
Yaptığın her çalım
Bana bir zulüm

Ne yaparsan yap
Sever bu gönlüm
Gelse de ölüm
Olsa da ölüm

Canımdan can
Hey!(e)can
Döner belki devran
Belki umut dolar yüreğim
Bu can sana kul
Bu can sana kurban

Aslı'm ,Leyla'm, Şirin'im
Arzu'm, Züleyha'm Zin'im

Delerim dağları
Aşarım çölleri
Karışıp küllerine kül olurum

Yusuf'um.
Yoluna yol olurum.
Memo'yum.
Uğruna Zin olurum

Can can
Nev-i can
Sevdası içimde hicran
Badesini içtim aşkın
Delirdi sevdam

Bedri Karaarslan

Yanlış Yapan Altı Saat Yaşar(anı)

Üniversiteye kayıt yaptıktan sonra kalacak yer olarak amcamın evi seçilmişti. Buna itiraz edemiyordum, çünkü: " Biz varken yurttta mı kalacaksın?" çıkışını yapan amcama karşı çıkma otoritesine sahip değildim. Mecburen ilk yıl onlarda kalacak; daha sonra özgürleşmenin bir yolunu bulacaktım.

Amcam, sert ve despot biriydi. Evde çocuklarının azraili gibiydi. Eve geç saatlerde sarhoş gelir; beş kızının ve karısının uyumadan tam tekmil esas duruşta onu beklemelerini isterdi. Çift karakterli gibiydi amcam; evde başka dışarda başkaydı. Dışarıda çok sevilen, saygı uyandıran aynı zamanda itibar gören biriydi. Pazar günleri bile grand tuvalet giyinir, öyle çıkardı sokağa. PTT' de memur olan amcam bu şık giyiminden ve kendinden emin vakur duruşundan dolayı pozisyon olarak yüksek bir mevkide çalışıyor sanılırdı.

Onu pek sevmezdim, Evdeki despot tavrından dolayı, dışarıda gördüğü itibar beni kızdırırdı. Hal böyleyken pazar günleri onunla birlikte evden çıkardık. O böyle isterdi çünkü... Küçük Ev denen sur dibindeki çay evi- park karışımı bir yerde oturur çay içer sonra ayrılırdık.

Bir pazar sabahı yine oturmuş çay içerken amcam birine seslendi:

--Ekrem! Hele gel gel..

Ekrem dediği kişi, 30-35 yaşlarında kumral biriydi, yaylanarak yürüyor. bakışlarıyla etrafına sanki göz dağı veriyordu. Yanımıza geldiğinde. bakışları biraz değişti sanki. Belli ki amcamın havası onun havasını söndürüyordu.

-- vayy! Avdıla (Aptullah) Abe! Hürmetler; ne yapisan abem benim! diyerek elini öptü ve yanımıza oturdu.

Amcam beni göstererek:

--Bak bu delikanlı benim yegenimdir, sizin okulda edebiyat bölümünde oki(okuyor) sahip çıkasan ha!

Ekrem:

-- Başım gözüm üstüne Avdilla Abe; emrın olur. derken başını saygıyla öne doğru eğdi.

Ekrem sonra bana yönelerek:

-- Ben dekanlıhta sekreter olarak çalışıyorum. Yazıcıyam yani.. bi derdın olursa beklerem ha! Dekanlık binasında Ekrem Çınar dedin mi, herkes tanır...

Bunları söylerken göz ucuyla da amcama bakıp onu memnun ettiğini görünce, yüzüne mutlu bir ifade yayıldı.

Neyse bir süre sonra ben onları orada bırakarak ayrıldım. Aradan birkaç ay geçtikten sonra bir gün amcam:

-- O Ekrem kabraği(kadın satıcısı:işe yaramaz, üç kağıtçı anlamlarında kullanılıyor)sana sahip çih mi(çıkıyor mu.) diye sordu.

-- Yoo! O günden sonra hiç görmedim . diye cevap verdim.

Bir hafta sonrasında-Demek ki, amcam Ekrem'i bir güzel fırçalamış- bölüme sınıfımın kapısına kadar geldi. Beni sınıftan aldı ve birlikte okul kantinine indik. Ekrem, biraz bozuk yürüyen, elinde sürekli tesbih sallayan, 24 ayar Diyarbakır ağzıyla konuşan kaba-saba biriydi. Çay alıp bir masaya oturur oturmaz bana bakarak:

-- Yegenim, nasılsan!

-- İyiyim Ekrem Abi. Sen..

- İdare ediyih işte! saan(sana) bi yanlış yapan var mi?
- Yok Ekreb Abi ne yanlış.
- Yanlış yapan varsa söyle biletini keseyim
- Nasıl yani?..
- Yanlış yapan altı saat yaşar, anladın?

Cevap komiğime gitti. Biraz daha deşmek için:

- Niye altı saat Ekrem Abi? dedim.

Kafasını biraz geriye kaykılarak ve ağzını yayararak:

- O kadar da gaddar degilem. Getsin anasi babasiyle helallaşsın lo! Ondan sonra geberteyim kabrağı!...

İşte o sert ve despot Amcamı, bana yaşattığı onca sıkıntının yanısıra bu fıkra gibi olayı yaşamama sebep olan biri olarak düşünürüm ve kızgınlığım biraz hafifler.

BEDRİ KARAARSLAN

Bedri Karaarслан

Yar Yar

Gözüm değer
Gönlüm doyar
İçim yanar yanar,
Yanar yanar, yanar yanar

Elim değer
Kalbim çarpar
Okun batır yüreğime
Batar batar, batar batar

Sen gelince hayat durur
Neş'e girer hayatıma,
İçim dolar,
Dolar dolar, dolar dolar

Sen gidince aklım çıkar,
Canım çıkar, yüzüm solar
Sinem kanar,
Kanar kanar, kanar kanar

Yar yar
Özlemin içimde çınar
Seni bir ateş gibi
Yüreğime koydular

Bedri Karaarslan

Yaşamak Kolay Değil

Vurgun yemişim be güzelim!
Aklım başımda değil
Bir yaprak gibi savruluyorum savuran rüzgar değil

Bombalar patlıyor ülkemde
Gözyaşlarında zulmün izleri
Sular ölüm kusuyor Akdeniz'de
Hendeklerde bubi tuzakları
Yaşamak kolay değil

İnsanlık fire veriyor gözüm
Ankara'da Şırnak'ta Diyarbakır'da
Ne vakit vicdanlar köreldi böyle
Kulak ver ve dinle!
Annelerin susmayan feryatları
Gözyaşlarında boğuluyorum
Kurtulmak elde değil.

Keşke görmese gözlerim
Duymasa kulaklarım
Keşke acımasa yüreğim
Kahrolmasam böylesine
Dayanmak mümkün değil

Vurgun yemişim be güzelim!
Aklım başımda değil
Bir yaprak gibi savruluyorum
savuran rüzgar değil

İnsan olanlar için gözüm!
YAŞAMAK KOLAY DEĞİL...

Bedri Karaarslan

Yaz Hayali

Yaz gelir
Aşk depreşir yüreğimde
Dirilirim
Deniz ve kumsal
Hovarda gönlüm
Ve sen...

Henüz tanımam seni
Görmedim yani
Gönül fabrikamda ürettiğim
Hayal sevgili...

Tararım kumsalı
Bir baştan bir başa
Bulamam
Sorarım dalgaya, suya
Sahile, taş
Bulamam

Tende değil
Serde güzel ararım
Endamın sana kalsın
Ruhta güzel ararım
Lakin takılmaz gönül ağıma
Bulamam

Bir sürü budala
Fingir fingir yaşayan.
Süs -püs makyaj yığını,
Raks figürü,vitrin güzeli...
Herkes var,
Sen yoksun...

Bir hayal ürününüsün
Ve zorsun sevgili.
Yaz biter,
Aşk körelir,
Ben yeniden ölürüm...

Bedri Karaarslan

Yaz Üşürse Gece Donar

Yaz,üşüyor bu akşam
Bu gün
Donuyor gece
İçimdeki buzdan hüzünlerim
Dağılmış sanki
Yıldızlar gibi gökyüzüne
Böyle gecelerde bi tanem,
Devrilmek istiyorum
Başka mevsimlere

Ne zaman nefesin karışsın istesem nefesine
Kursağımda kalır hevesim her seferinde

Bak bir gök taşı düştü gene
Tam göğsümün üzerine
Taş da parçalandı yüreğim de
Gidemem artık hiçbir yere

Geceler kıskançtır sevdiğim
Her gece alır seni benden
Kapatır gözlerini
Sarar karanlık örtüsüne
Ve sen onunla uyurken sevdiğim
Karanlık sensizlik olur yine

Ve yine akşamlar üşür
Ve yine donar gece
Olsun sevdiğim!
Ben de sensizliği örterim üzerime
BEDRİ KARAARSLAN
25/05/2017

Bedri Karaarslan

Yeşilçam Aşkı

Bakışların öldürüyor beni
Nefesim kesiliyor
Dudaklarım çekiliyor
Galiba hoşlanıyorum senden
Haydi gel!
Kırlara çıkalım birlikte
Sen uzak ara önden koş,
Ben peşinden koşayım
Sonra numaradan kıvrılıver çimlere
Ben de yanına kıvrılayım
Sirtüstü, öylece...
Ellerim ellerinde
Dalalım maviliklere...

Bedri Karaarlan

Zümrüd-ü Anka

Zümrüd-üAnka gibi kanat aç ufuklara
Bir masal ülkesinin Kaf Dağı'nda ara beni
Otuz mürgün içinde bulamazsan dön geri
Ege'nin mavi sularına dal
Güzelçamlı ormanından al gözlerini
Az git uz git bana gel
Ve yanımdan geçerken bana bak
Öyle bir bak ki...
Mavi ve yeşil kessin soluğumu
Öyle bir bak ki...
Bakışların öldürsün beni.

Bedri Karaarslan